

Comuna Tauț și persoane fizice
Popovici Ioan, Biriș Ana, Conta Ioan și Bâșca Raveca
JUDEȚUL Arad

Memoriu de prezentare conform Ordin 19/2010 al Planului
„Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Comunei Tauț și persoanelor fizice Popovici
Ioan, Biriș Ana, Conta Ioan și Bâșca Raveca, organizat în
U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț”

0. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII LA NIVEL EUROPEAN

Protejarea, conservarea și îmbunătățirea calității mediului, inclusiv conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, sunt obiective comunitare esențiale, de interes general.

Întrucât s-a constatat că pe teritoriul statelor membre a Comunității Europene habitatele naturale se află, în multe cazuri, într-un proces continuu de deteriorare (din ce în ce mai multe specii sălbatice sunt periclitare cu dispariția) și pentru că habitatele și speciile amenințate fac parte din patrimoniul natural european, iar pericolele care le amenință sunt adesea de natură transfrontalieră, a fost necesar să fie adoptate reglementări comunitare de conservare a biodiversității.

Directiva Consiliului Europei nr. 92/43/EEC, din 21.05.1992, referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice („Directiva Habitate”) are ca principal scop tocmai promovarea menținerii biodiversității la nivel european, dar cu luarea în considerare și a condițiilor economice, sociale, culturale și a aspectelor regionale și locale, contribuind astfel la atingerea obiectivului mai general al dezvoltării durabile, întrucât respectiva menținere a biodiversității presupune, uneori, perpetuarea sau chiar încurajarea activităților umane.

În mod similar, Directiva Consiliului Europei nr. 79/409/EEC din 02.04.1979 („Directiva Păsări”), se referă la speciile de păsări sălbatice și la habitatele acestora.

Prin aceste directive, anumite tipuri de habitate naturale și anumite specii amenințate au fost desemnate ca priorități, urmărindu-se ca măsurile de conservare a lor să poată fi puse în aplicare cât mai repede. Pentru a menține sau a readuce habitatele naturale sau speciile sălbatice de importanță comunitară la un stadiu corespunzător de conservare, s-a considerat necesar să se desemneze arii speciale de conservare (potrivit “Directivei Habitate”) și arii de protecție specială avifaunistică (potrivit “Directivei Păsări”), astfel încât să se creeze o rețea ecologică europeană coerentă, conform unui program bine stabilit.

Rețeaua ecologică „Natura 2000” reunește siturile care adăpostesc tipuri de habitate naturale enumerate în anexa I și habitatele speciilor enumerate în anexa II din “Directiva Habitate”, precum și siturile care includ habitatele speciilor de păsări enumerate în anexa I din “Directiva Păsări” și, în cazul speciilor migratoare, zonele de înmulțire, de schimbare a penelor, de iernare și punctele de popas situate de-a lungul rutelor lor de migrare.

1. DATE GENERALE

1.1. DENUMIRE PROIECT

Amenajamentul silvic al U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț (O.S. Zărandul).

Amplasament (raza de activitate): fondul forestier proprietate privată aparținând Comunei Tauț și persoanelor fizice Popovici Ioan, Biriș Ana, Conta Ioan și Bâșca Raveca este situat pe raza unității teritorial-administrative Tauț din județul Arad.

Forma de proprietate : proprietate privată.

Proiectant : S.C. Silvatica Forest Grup S.R.L., Arad.

Amenajamentul a intrat în vigoare la 01.01.2022 și are o perioadă de valabilitate de 10 ani (până la 31.12.2031).

1.2. TITULARUL ACTIVITĂȚII

Denumirea titularului : COMUNA Tauț, persoanele fizice: Popovici Ioan, Biriș Ana, Conta Ioan și Bâșca Raveca;

Adresa titularului : Comuna Tauț, strada Principală, nr. 613, cod poștal 317355, jud. Arad ;

Telefon : 0257-372222;

Persoane de contact : Lela Florin, primar Comuna Tauț,
e-mail : primariataut@gmail.com;

ing. Mișcoi Marius, șef proiect S.C. Silvatica Forest Grup S.R.L. Arad

ing. Sala Florin, proiectant S.C. Silvatica Forest Grup S.R.L. Arad
e-mail: silvatica.forest.grup@gmail.com

2. DESCRIEREA PROIECTULUI

2.1. DESCRIEREA SUCCINTĂ A PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ȘI AMPLASAREA ACESTUIA ÎN RAPORT CU ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR

2.1.1. Descrierea planului (amenajamentul silvic)

Conform legislației în vigoare, gospodărirea fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun, se reglementează prin amenajamente silvice.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară, care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale, care i-au fost atribuite.

Amenajamentele silvice sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului, cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Întocmirea amenajamentelor silvice se face pe baza „Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor“, care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din Codul Silvic. Conform acestora, amenajamentul trebuie să vizeze, prin toate reglementările, asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere, concept prin care, într-un sens mai larg, se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Amenajarea pădurilor presupune un ansamblu de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea (readucerea) și păstrarea pădurilor în starea cea mai corespunzătoare funcțiilor ecologice și social-economice atribuite, reprezintă „știința organizării, modelării și conducerii structural-funcționale a pădurilor, în conformitate cu sarcinile complexe social-ecologice și economice ale gospodăriei silvice”.

Amenajarea pădurilor presupune atât știința cât și practica organizării și conducerii structural - funcționale a pădurilor, în conformitate cu cerințele stabilite vegetației forestiere, având la bază conceptul „dezvoltării durabile” și respectând, cu strictețe, următoarele principii :

- principiul continuității ;
- principiul productivității și eficacității funcționale ;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității ;
- principiul estetic.

Principiul continuității reflectă preocuparea continuă de a asigura, prin amenajament, condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere, astfel încât acestea să-și mențină sau să-și amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple - ecologice, economice și sociale – la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme.

Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție (obținerea de produse lemnoase și de altă natură), cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale atribuite pădurii în ansamblul său, vizând nu numai interesele generațiilor actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă o permanentă atenție asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul productivității și eficacității funcționale („principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori de protecție”) – al doilea principiu fundamental al amenajării pădurilor, exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacității de producție și a celei de protecție a pădurilor „în condițiile unei maxime stabilități și fiabilități”. Se are în vedere atât ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea arboretelor, precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic și social, cu cele mai mici costuri, cât și creșterea productivității pădurilor și a calității produselor.

Principiul conservării și ameliorării biodiversității – prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, a ecosistemelor și a peisajelor), în scopul maximizării stabilității și a potențialului polifuncțional al pădurilor. Acest principiu reclamă, imperativ, protecția mediului înconjurător, prin menținerea echilibrului ecologic din natură, formarea unei „conștiințe ecologice și forestiere” și reconstrucția ecologică a pădurilor deteriorate, implicit a mediului înconjurător.

Principiul estetic – al patrulea principiu fundamental al amenajării pădurilor, presupune preocuparea permanentă pentru cultivarea frumosului în păduri, spații care întotdeauna au exercitat, prin însușirile lor estetice, o atracție deosebită.

2.1.2. Descrierea succintă a planului/amenajamentului U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Taut

Amenajamentul actual este întocmit pentru fondul forestier proprietate privată aparținând Comunei Taut și persoanelor fizice Popovici Ioan, Biriș Ana, Conta Ioan și Bâșca Raveca .

2.1.2.1. Conținutul amenajamentului

Amenajamentul întocmit cuprinde trei mari părți : I Memoriul tehnic, II Planuri de amenajament și III Evidențe de amenajament.

„Memoriul tehnic” include capitolele : 1. Situația teritorial-administrativă ; 2. Organizarea teritoriului ; 3. Gospodărirea din trecut a pădurilor ; 4. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere ; 5. Stabilirea funcțiilor social-economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare ; 6. Reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție, care cuprinde și un subcapitol special destinat ariilor naturale protejate ; 7. Valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului ; 8. Protecția fondului forestier ; 9. Instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere ; 10. Analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor și 11. Diverse.

În „Memoriul tehnic” sunt prezentate (așa cum reiese și din titlurile capitolelor), date referitoare la mărimea fondului forestier, la asigurarea integrității acestuia, la organizarea administrativă a pădurii. Partea cea mai amplă a memoriului o reprezintă fundamentarea naturalistică, stabilirea bazelor de amenajare (elementele tehnice și organizatorice prin care se definesc structurile optime ale arboretelor și ale pădurii în ansamblul ei, corespunzător multiplelor obiective social-economice și ecologice urmărite) și organizarea procesului de protecție sau producție (respectiv organizarea în subunități de gospodărire, determinarea lucrărilor necesare și stabilirea volumului acestor lucrări). Memoriul tehnic mai cuprinde date referitoare la accesibilitatea fondului forestier, la diverse alte produse pe care le poate oferi fondul forestier și zona din preajma acestuia, dar și indicații

privind protecția pădurii în raport cu factorii limitativi sau perturbatori (destabilizatori) din teritoriul ocolului silvic respectiv.

Partea a II-a - „Planuri de amenajament”, este constituită din capitolele : 12. Planuri de recoltare și cultură ; 13. Planuri privind instalațiile de transport și construcțiile silvice ; și 14. Prognoza dezvoltării fondului forestier ;

În această parte sunt prezentate planurile necesare gospodăririi pădurilor, pentru 10 ani (perioada de valabilitate a amenajamentului). Planurile se referă la recoltarea masei lemnoase, la lucrările de conducere și îngrijire a arboretelor, la lucrările de conservare și la lucrările de împădurire și îngrijire a culturilor.

Partea a III-a - „Evidențe de amenajament” include capitolele : 15. Evidențe de caracterizare a fondului forestier și 16. Evidențe privind aplicarea amenajamentului.

Aici sunt prezentate date statistice necesare atât procesului de decizie în stabilirea soluțiilor tehnice cât și elementele de caracterizare a arboretelor, utilizate la stabilirea unor intervenții sau, în cadrul acestora, a unor tehnologii.

Cel mai important element al acestei părți îl reprezintă descrierea parcelară, în care este descris fiecare arboret - unitate amenajistică (u.a.) în parte, prin prezentarea datelor staționale (formă de relief, pantă, altitudine, expoziție, tip de sol, tip de stațiune, etc.), elementelor care caracterizează arborii (vârstă, diametru, înălțime, elagaj, calitate, etc.), pe elemente de arboret, precum și elementele care caracterizează arboretul în ansamblul lor (tip de pădure, caracterul actual al tipului de pădure, vârsta medie și consistența - respectiv gradul de acoperire al solului) și numeroase alte date. Tot în această descriere sunt trecute lucrările care s-au executat în perioada de aplicare a precedentului amenajament, dar și lucrările ce urmează a fi efectuate în următorii 10 ani de aplicare a amenajamentului analizat.

Pe lângă descrierea parcelară mai există numeroase alte evidențe, în principal referitoare la structura fondului forestier, sub toate aspectele.

Amenajamentele au anexate hărți amenajistice - hărți ale U.P. la scara 1 : 20.000 pe care sunt figurate și limitele ariilor naturale protejate situate pe teritoriul fondului forestier ce constituie obiectul prezentului memoriu.

În concluzie, se poate aprecia că amenajamentul este o lucrare științifică amplă, cu aplicabilitate imediată.

2.1.2.2. Localizarea U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț și accesul în zona teritorială a acesteia

Teritoriul fondului forestier aflat în studiu este, conform Geografiei României, situat în sectorul periferic vestic al Munților Apuseni, subzona Munților Zărandului respectiv pe versantul nord și nord-estic al masivului Highiș și în bazinul râului Cigher care face parte din bazinul hidrografic al râului Crișul Alb.

Din punct de vedere administrativ, pădurile se află pe raza teritorială a Comunei Tauț din județul Arad.

Suprafața fondului forestier este de **342,97** ha, repartizată într-o singură unitate de producție, pentru care se întocmește un amenajament silvic.

Principala cale de acces în zonă este drumul național DJ708A care leagă Comuna Tauț cu satul Nadăș din județul Arad.

2.1.2.3. Coordonate Stereo 70 ale principalelor puncte perimetrare ale zonei teritoriale a U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț

Se face precizarea că aceste coordonate reprezintă atât limitele administrative ale unității de producție în studiu cât și limitele fondului forestier. În cadrul acestui teritoriu mai există și alte terenuri aparținând altor proprietari.

2.1.2.3.1. Coordonate STEREO '70

Coordonatele Stereo 70 ale punctelor care încadrează suprafața inclusă în „Amenajamentul fondului forestier proprietate privată aparținând Comunei Tauț și persoanelor fizice Popovici Ioan, Biriș Ana, Conta Ioan și Bâșca Raveca, organizat în U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț ”

Tabelul 2.1.2.3.1.1.

Nr.	X(m)	Y(m)
1	527617,268	257739,294
2	527964,034	257495,732
3	529030,940	258923,967
4	528799,666	259142,967
5	528657,310	259396,627
6	529278,428	260228,067
7	529936,708	261142,709
8	531593,526	261907,445
9	532265,123	261487,374
10	532898,667	263281,019
11	531549,183	266827,930
12	532113,916	267255,534
13	532440,484	267998,119
14	531934,604	267947,039
15	530961,947	269287,518
16	530442,400	269251,731
17	529389,597	268903,768
18	522213,595	263397,007
19	521941,668	263088,013

Nr.	X(m)	Y(m)
20	521969,694	262287,259
21	522057,662	262102,003
22	529940,346	268620,055
23	531692,127	267417,773
24	532092,153	263449,510
25	531549,612	263523,942
26	530836,922	263234,339
27	528697,159	262057,726
28	528309,251	261891,400
29	527508,773	260578,551
30	528041,725	260118,108
31	528346,715	260151,827
32	528374,830	259090,145
33	528227,743	258960,290
34	527827,070	258423,631

2.1.2.4. Obiectivele social – economice și ecologice

În vederea satisfacerii obiectivelor social-economice și ecologice stabilite pădurii în ansamblul său, s-a realizat, în conformitate cu prevederile din „Normele tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare, zonarea funcțională a arboretelor și a terenurilor destinate împăduririi, pe grupe, subgrupe și categorii funcționale care, sintetic, pe grupe de obiective și servicii (cu obiectivele de protejate sau serviciile de realizat corespunzătoare), este prezentată în tabelul 2.1.2.4.1.1.

Repartiția suprafețelor pe grupe și categorii funcționale

Tabelul 2.1.2.4.1.

Anul amenaj.	Grupa I				Grupa a II-a			Total general
	Tip funcțional / categoria funcțională				Tip funcțional / categ funcț.			
	II	IV	IV	Total Grupa I	VI	VI	Total Grupa II	
	2A (5R)	1C (5R)	2L		1C	1D		
Precedent(2012)	7,1	90,5	13,0	110,60	268,40	-	268,40	379,00
Actual (2022)	8,99	55,47	9,26	73,72	262,37	6,88	269,25	342,97

Tabelul 2.1.2.4.2.

Grupa funcțională	Categoria funcțională	Tipul funcțional	Suprafața ha	Semnificația categoriei funcționale
I	1C 5R	4	55,47	1C- Arboretele situate pe versanții râurilor și pâraielor din zonele montane, de dealuri și colinare, care alimentează lacurile de acumulare și naturale (T.IV) – Lacul Tauț.
				5R- Arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru specii de interes deosebit incluse în arii de protecție specială avifaunistică, în scopul conservării speciilor de păsări (din rețeaua ecologică Natura 2000 – SPA) – aria naturală ROSPA0117 – Drocea Zarand
	2A 5R	2	8,99	2A- Arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substraturi de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice (T.II)
	2L	4	9,26	2L- Arboretele situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.a (T.IV)
Total grupa I			73,72	-
II	1C	6	262,37	Arboretele destinate să producă, în principal, lemn pentru cherestea (T. VI)
	1D	6	6,88	Arboretele destinate să producă, în principal, arbori mijlocii și subțiri pentru celuloză, construcții rurale și alte produse din lemn (T. VI)
Total grupa II			269,25	-
Total grupa I+II			342,97	-
Total general			342,97	-

Conform zonării funcționale realizate, din totalul fondului forestier, 73,72 ha se află în grupa I funcțională repartizată, pe subgrupe, în următoarele categorii de folosință:

- Subgrupa 1.1. – păduri cu funcții de protecție a apelor

- 1.C - Arboretele situate pe versanții râurilor și pâraielor din zonele montane, de dealuri și colinare, care alimentează lacurile de acumulare și naturale (Tip funcțional IV) – Lacul Tauț.

- Subgrupa 1.2. – păduri cu funcții de protecție a terenurilor și a solurilor, funcții predominant pedologice

- **2.L** - Arboretele situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la 35 grade (Tip funcțional IV).
- **2.A** - Arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substraturi de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice (Tip funcțional II)

- Subgrupa **1.5** - păduri de interes științific, de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier și a altor ecosisteme cu elemente naturale de valoare deosebită

- **5.R** - Arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru specii de interes deosebit incluse în arii de protecție specială avifaunistică, în scopul conservării speciilor de păsări (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SPA) (Tip funcțional IV) pentru arboretele cuprinse în **ROSPA0117 – Drocea – Zărand**.

În grupa a II-a funcțională se află o suprafață de fond forestier de 269,25 ha în următoarele categorii de folosință:

- Subgrupa 2.1 – păduri cu funcții de producție și protecție:

- **1.C** - Arboretele destinate să producă, în principal, lemn pentru cherestea (T. VI)
- **1.D** - Arboretele destinate să producă, în principal, arbori mijlocii și subțiri pentru celuloză, construcții rurale și alte produse din lemn (T. VI).

Tipul funcțional grupează toate categoriile funcționale pentru care sunt indicate măsuri silviculturale similare. Astfel :

- Tipul II (T II) – păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții speciale de protecție situate în stațiuni cu condiții grele sub raport ecologic, precum și arborete în care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnoasă, impunându-se numai lucrări speciale de conservare ;
- Tipul IV (T IV) – păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise, pe lângă grădinărit și cvasigrădinărit, și alte tratamente, cu impunerea unor restricții speciale în aplicare ;
- Tipul VI (TVI) - păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții de producție și protecție la care se poate aplica întreaga gamă a tratamentelor prevăzute în normele tehnice, potrivit condițiilor ecologice, social-economice și tehnico-organizatorice (terenuri din grupa a II-a funcțională)

După cum reiese din tabelul 2.1.2.4.1. și din decodificarea categoriilor funcționale prezentată după acest tabel, obiectivele social-economice care au stat la baza întocmirii amenajamentului silvic, sunt următoarele :

- protecția pădurilor care alimentează lacurile de acumulare și naturale;
- protecția pădurilor situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante până la 35 g ;
- protecția pădurilor din rețeaua Natura 2000, în cazul de față, protejarea sitului de importanță avifaunistică ROSPA0117 – Drocea-Zărand;

După cum se remarcă, fiecare arboret este destinat să îndeplinească unul sau mai multe obiective ecologice și social-economice, dintre care unul este prioritar.

Alte obiective care decurg din cele prezentate anterior sunt :

- asigurarea unui circuit echilibrat al apei ;
- reglarea climatului, atât la nivel macro cât și micro ;

Pentru gospodărirea diferențiată a pădurilor în raport cu zonarea funcțională stabilită și cu țelurile de gospodărire adoptate, s-au constituit subunități de gospodărire.

Aceste subunități pot fi grupate în două mari categorii : subunități de protecție și subunități de producție și producție.

În cazul fondului forestier studiat au fost constituite două subunități din categoriile protecție și producție și producție.

Din prima categorie, respectiv arboretele pentru care organizarea procesului de producție nu este permisă (nu se reglementează recoltarea de produse principale), s-au constituit :

- S.U.P. „M” - Păduri supuse regim de conservare deosebită (8,99 ha) - în care au fost prevăzute doar lucrări/tăieri de conservare, lucrări de îngrijire și tăieri de igienă

Celelalte păduri sunt incluse fie în *grupa I* (tipul IV de categorii funcționale) când au funcții de protecție de intensitate mai redusă și pentru ele este permisă, în anumite condiții, reglementarea recoltării de produse principale, fie în *grupa II* (tipul VI de categorii funcționale) în care este permisă reglementarea recoltării de produse principale fără restricții suplimentare. Acestea au fost constituite în următoarea subunitate :

- S.U.P. „A” - Codru regulat sortimente obișnuite (333,98 ha) ;

2.1.2.5. Lucrări prevăzute în amenajamente, soluții tehnice adoptate

Toate soluțiile tehnice adoptate de amenajament s-au stabilit în raport cu o fundamentare naturalistică temeinică, care a avut la bază o cartare stațională și un studiu asupra vegetației și condițiilor staționale - amenajamentele cuprind capitole de geomorfologie, geologie, studiul solurilor, al tipurilor de stațiune și al tipurilor de pădure, însoțite de o foarte bogată bază de date. Datele referitoare la vegetația forestieră au fost determinate în teren, prin măsurători și aprecieri specifice lucrărilor de amenajarea pădurilor.

Gospodărirea pădurilor urmează să se realizeze diferențiat, în raport de funcțiile atribuite fiecărui arboret în parte.

Organizarea producției forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării planice, în raport cu însușirile pădurii și condițiile naturale de dezvoltare ale acesteia și în conformitate cu prevederile din „Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor”, în vigoare.

Referitor la lucrările prevăzute în planurile de amenajament, succint, acestea se referă la : împăduriri, lucrări de îngrijire a culturilor și a semințișurilor, lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor (degajări, curățiri, rărituri și tăieri de igienă), lucrări de conservare și lucrări de regenerare a arboretelor bătrâne (lucrări de recoltare a produselor principale și de regenerare a suprafețelor exploatate).

Trebuie menționat că fondul forestier studiat se suprapune parțial cu Situl „Natura 2000” : **ROSPA0117** – Drocea - Zărand pe suprafața de 56,47 ha, mai precis u.a.: 1 A, 1 B, 2, 29, 31, 33 A, 33 C, 33 D, 207 A, 208 B, 208 D, 210 A, 212 A, 212 B, 212 D.

2.1.2.5.1. Regenerarea pădurilor

Regenerarea pădurilor se poate face pe cale naturală sau artificială.

Regenerarea naturală se obține în terenurile normale (stațiunile „naturale”) sau puțin modificate antropice, prin aplicarea unor „tratamente” (care favorizează instalarea și dezvoltarea semințșului), stabilite prin normele tehnice silvice, pentru fiecare caz în parte.

Regenerarea artificială se realizează cu material forestier de reproducere – material de împădurire special pregătit (puieți, sămânță, butași), prin împăduriri, semănături directe, butășiri, în vederea realizării compozițiilor de regenerare stabilite. În cadrul regenerărilor artificiale se deosebesc următoarele categorii :

a) împăduriri propriu-zise se vor face doar în cazul instalării culturilor forestiere pe terenuri pe care pădurea nu a existat anterior, sau de pe care a fost înlăturată de multă vreme - poieni, goluri, terenuri erodate, etc. În cazul de față, nu au fost propuse lucrări de împădurire propriu-zise;

b) reîmpăduriri – cu astfel de lucrări vor fi parcurse suprafețele ce necesită reinstalarea pădurii pe terenurile de curând despădurite, astfel :

b.1) reîmpădurirea suprafețelor exploatate prin tăieri rase (la molid, pini, plopi), a celor dezgolite prin calamități (incendii, doborâturi de vânt, uscări în masă, etc.) și a celor care au fost scoase temporar din fondul forestier - fostele ocupații sau litigii, terenurile de sub liniile electrice aeriene, cele ce-au constituit „organizare de șantier”, drumurile dezafectate, etc., (nu au fost propuse astfel de lucrări);

b.2) lucrări de împădurire ce se execută în scopul înlocuirii sau ameliorării arboretelor necorespunzătoare, ce includ :

- substituirile ce presupun înlocuirea arboretelor necorespunzătoare (cărpinișuri, mestecănișuri, etc.), utilizându-se alte specii (mai valoroase) decât cele din vechiul arboret, provizoriu, specii capabile să valorifice mai bine potențialul stațional. Prin substituirii se urmărește reconstituirea tipurilor naturale fundamentale de pădure și/sau se introduc în compoziția viitoarelor arborete, pe lângă speciile de bază și unele specii de amestec mai valoroase (Nu au fost prevăzute substituirii în fondul forestier în studiu și nici în siturile de importanță comunitară) ;
- refacerile ce urmăresc înlocuirea unor arborete necorespunzătoare folosind specii caracteristice tipurilor naturale fundamentale de pădure (Nu au fost prevăzute substituirii în fondul forestier în studiu și nici în siturile de importanță comunitară);
- ameliorările – pentru îmbunătățirea structurii arboretelor existente se introduc, în cuprinsul unor arborete, specii principale mai productive sau specii de ajutor și arbuști, în situațiile în care, din diverse motive, nu este indicat a se înlătura arboretul existent (Nu au fost prevăzute ameliorări în fondul forestier în studiu și nici în siturile de importanță comunitară) ;

b.3) completarea regenerărilor naturale – plantații sau semănături directe ce se execută sub masivul pădurii sau după exploatarea ei, în scopul completării porțiunilor neregenerate, înlocuirii semințșului vătămat sau a celui alcătuit din specii nedorite, promovării unor specii valoroase insuficient reprezentate în arboretul matern, etc. (în cuprinsul fondului forestier studiat se vor executa pe **1,94** ha în cadrul a trei arborete din aria naturală ROSPA0117).

Împăduririle (plantații integrale, sau completările în regenerările naturale sau în culturile mixte ce nu au realizat starea de masiv), se vor face în baza unor compoziții-țel, stabilite în conformitate cu normele tehnice în vigoare, cu specii corespunzătoare tipurilor naturale fundamentale de pădure din zonă și, pe cât posibil, cu puieți obținuți din sămânța recoltată din rezervațiile locale sau din arboretele

valoroase din cadrul ocolului care, în timp, și-au dovedit rezistența la factorii destabilizatori din zonă (atacurile de ipidae, uscările în masă, vânturile puternice, căderile abundente de zăpadă, etc.) și nu vor modifica sensibil habitatele locale existente.

2.1.2.5.2. Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor

Importanța acestor lucrări constă în faptul că asigură dirijarea, dozarea și sistematizarea populației de arbori în cadrul arboretului, în vederea obținerii unei structuri favorabile sub raport ecologic și genetic, în conformitate cu legile de structurarea și funcționare a ecosistemelor forestiere. Lucrările de îngrijire permit exercitarea, cu eficiență maximă, a funcțiilor de protecție și producție atribuite fiecărui arboret în parte (creșterea eficacității funcționale a tuturor arboretelor), implicit a pădurii în ansamblul său.

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor se constituie într-un sistem larg de măsuri silvotehnice, dintre ale cărui principale obiective urmărite se evidențiază următoarele :

- păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor ;
- mărirea capacității de protecție a calității factorilor de mediu (protecția apei, aerului, solului, peisajului, etc.) ;
- conservarea și ameliorarea biodiversității, în vederea creșterii gradului de stabilitate și rezistență a arboretelor la acțiunea factorilor destabilizatori / vătămători (vânt, zăpadă, dăunători, vânat, poluare, etc.) ;
- mărirea capacității de fructificare a arborilor și ameliorarea condițiilor de regenerare.

Obiectivele concrete, dependente de funcțiile (de regulă multiple) atribuite arboretelor, se referă la fiecare arboret în parte, conform Țelurilor de gospodărire stabilite prin amenajament, astfel:

- în pădurile cu rol de protecție și producție - pădurile din grupa I funcțională în care este permisă organizarea producției, se va urmări, în principal, menținerea și, dacă este posibil, îmbunătățirea rolurilor protective ale arboretelor conform celor atribuite prin zonarea funcțională, concomitent cu creșterea producției de lemn și a calității acesteia ;
- în pădurile cu rol de protecție deosebit - pădurile din grupa I funcțională în care nu este permisă organizarea producției, prin lucrările de îngrijire ce se vor executa, se va urmări, în principal, creșterea capacității de protecție a calității factorilor de mediu ;

Astfel, este necesară, în primul rând, creșterea gradului de stabilitate ecologică a arboretelor, implicit de conservare a habitatelor și a locurilor/spațiilor de înmulțire și dezvoltare a speciilor protejate din flora și fauna locală.

Prin lucrările de îngrijire se urmărește reglarea compoziției și a structurii arboretelor în raport cu Țelul de producție propus, fără a se neglija – la arboretele din grupa I, direcționarea tuturor lucrărilor spre o structură care să sporească continuu rezultanta funcției de protecție atribuită fiecărui arboret în parte.

Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor include următoarele lucrări : degajări, curățiri, rărituri și tăieri de igienă.

În cazul fondului forestier studiat au fost propuse doar lucrări de rărituri și tăieri de igienă.

Răriturile constituie cele mai intensive, dar și cele mai dificile intervenții din cadrul lucrărilor de îngrijire. Având ca scop selecția individuală cu caracter pozitiv, rărituri s-au prevăzut în toate arboretele care au realizat, sau vor realiza în cursul deceniului, stadiul de păriș sau codrișor (urmând a

nu se mai executa în apropierea vârstei exploatabilității), arborete cu densități mai mari ca 0,8, sau care se estimează că vor realiza consistențe peste 0,8 în decursul deceniului. Scopul acestor lucrări este multiplu : se urmărește favorizarea exemplarelor de valoare, bine echilibrate și care asigură o mai rațională folosire a spațiului de creștere în raport cu obiectivul urmărit. Intervențiile se vor face atât în plafonul inferior, cât și în cel superior. Răriturile duc la îmbunătățirea producției cantitative dar mai ales calitative, la mărirea rezistenței arborilor și arboretelor la adversități, la crearea unei structuri adecvate funcției și chiar la pregătirea arboretelor pentru regenerare. Arboretele în care se fac rărituri au, în general, între 10 și 80 de ani.

După ce arboretul a fost parcurs în prealabil, pentru cunoașterea structurii și a stării lui de fapt, în raport cu obiectivele urmărite, marcarea exemplarelor ce urmează a fi extrase prin rărituri se va face, în funcție de grupa de specii, tot timpul anului - la rășinoase și numai în timpul perioadei de vegetație - la foioase și la arboretele amestecate de rășinoase cu fag.

În funcție de compoziția și starea arboretului precum și de țelul de gospodărire stabilit, intensitatea răriturilor (indicele de recoltare) poate varia în limite largi (12 – 70 m.c./ha).

Periodicitatea de executare a răriturilor este, în medie, este de 7 ani și este determinată de caracteristicile biologice ale speciilor din compoziția arboretului și de vârsta arboretului (primele rărituri se vor face la intervale mai mici, comparativ cu ultimele rărituri). Este evitată adoptarea de periodicități mari (peste 10 – 12 ani), cu majorarea în schimb a intensității extragerilor, asemenea „rărituri” punând în pericol stabilitatea, eficacitatea funcțională și calitatea arboretelor. În perioada de aplicare a unui amenajament se execută 1-2 rărituri (de obicei o intervenție), numărul acestora este specificat în „Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor”, în coloana cu nr. de intervenții.

Suprafața decenală de parcurs cu rărituri este de 125,01 ha, de pe care se va recolta un volum de 2729 m³. Intensitatea medie de intervenție (indicele de recoltare) este de cca. 21,83 m³/ha, valoare normală pentru arboretele din zonă. În zona de suprapunere a sitului de importanță avifaunistică peste fondul forestier în studiu se vor executa astfel de lucrări pe o suprafață totală de **44,77** ha rezultând un volum de 722 mc.

Tăieri de igienă s-au prevăzut în toate arboretele ce nu urmează a fi parcurse cu altfel de lucrări în deceniu, în vederea extragerii arborilor bolnavi, atacați de insecte sau ciuperci, rupți, doborâți de vânt, etc. Aceste lucrări urmăresc realizarea unei stări fitosanitare corespunzătoare - se înlătură arborii a căror prezență constituie un pericol potențial pentru restul arborilor sănătoși.

Ca regulă generală, se va urmări parcurgerea arboretelor, în mod sistematic și ori de câte ori este nevoie, cu curățiri și rărituri, în vederea reducerii la minimum a necesarului de lucrări de igienă. Intensitatea, respectiv volumul de extras prin lucrări de igienă, este determinată de starea de fapt a fiecărui arboret, în perioada dată.

Tăieri de igienă se vor face pe 168,34 ha, (arboretele respective nepermițând altfel de intervenții) de pe care se va extrage un volum (orientativ) de 1437 m³. Intensitatea intervenției este practic nesemnificativă (cca. 0,86 m³/an/ha). Volumul de masă lemnoasă recoltabil prin tăieri de igienă reflectă starea de sănătate destul de bună a pădurii din suprafața analizată. În zona de suprapunere a sitului de importanță avifaunistică peste fondul forestier în studiu, se vor executa astfel de lucrări pe o suprafață de **3,92** ha.

2.1.2.5.3. Lucrări de conservare

Lucrări de conservare, așa cum s-a mai arătat, au fost prevăzute în pădurile supuse regimului de conservare deosebită - S.U.P. M, în care nu au fost reglementate tăierile de regenerare normale. Regimul special de conservare constituie modul de gospodărire a pădurilor pentru care nu sunt posibile sau admise, pe termen lung sau temporar, lucrări obișnuite de regenerare – intervențiile silviculturale speciale sunt destinate asigurării sănătății, stabilității și regenerării arboretelor, în vederea asigurării permanenței pădurilor respective și a exercitării funcțiilor atribuite acestora. Lucrările speciale de conservare cuprind o gamă variată de intervenții (în funcție de structura și starea arboretelor respective), toate vizând, în principal, același scop - menținerea sau creșterea capacității protective (eficacității funcționale) a arboretelor respective.

În pădurile supuse regimului de conservare deosebită (8,99 ha), lucrări/tăieri de conservare se vor executa pe 7,22 ha, de pe care se va recolta anual un volum de 10 m³/an, în arboretele cu funcții speciale de protecție și cu vârste înaintate, care au început să nu-și mai îndeplinească, în mod corespunzător, funcțiile de protecție atribuite, cât și în unele arborete afectate de diverși factori destabilizatori (în cazul de față, plantațiile de salcâm și pin de pe terenurile degradate). În pădurile supuse regimului de conservare deosebită, prin lucrările de conservare, pe lângă menținerea unei stări de sănătate corespunzătoare (cazul suprafețelor de pe care nu se înlătură în totalitate arboretul bătrân), se pune și problema regenerării lor, în vederea asigurării continuității pădurii, implicit a menținerii capacităților de protecție atribuite arboretelor, lucru ce se realizează (parțial în cursul deceniului) printr-o tăiere de conservare, extrăgându-se întreg volumul u.a. În zona de suprapunere a sitului de importanță avifaunistică peste fondul forestier în studiu se vor executa lucrări/tăieri de conservare pe suprafața de 1,0 ha și se vor extrage 16 mc.

2.1.2.5.4. Lucrări de regenerare

Lucrări de regenerare a pădurilor și de recoltare a produselor principale s-au prevăzut în arboretele pentru care este permisă organizarea procesului de producție și care au ajuns la vârsta exploatabilității. Aceste păduri urmează a fi parcurse cu tăieri de regenerare, care au ca scop înlocuirea arboretului vârstnic cu unul tânăr, care să reia procesul de creștere.

Exploatabilitatea arboretelor s-a exprimat fie prin vârsta exploatabilității de protecție datorită faptului că toate arboretele se află în grupa I funcțională. Vârsta exploatabilității, pe specii și clase de producție, este prevăzută în „Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare.

Regenerarea și recoltarea pădurilor se face prin aplicarea unor tratamente. Ca bază de amenajare, tratamentul definește structura arboretului din punct de vedere al repartiției arborilor pe categorii dimensionale și al etajării populațiilor de arbori și arbuști.

Volumul de masă lemnoasă de recoltat prin lucrări/tăieri de regenerare s-a determinat pe baza prevederilor legale în vigoare, cu asigurarea continuității pe minimum 60 de ani.

Suprafața de parcurs cu tăieri/lucrări de regenerare este de 42,40 ha, de pe care se va recolta un volum de 5662 m³ (integral din S.U.P. „A”). Intensitatea intervenției este de 133 m³/ha, fapt ce relevă faptul că arboretele incluse în planurile de recoltare sunt reprezentate prin arborete cu consistențe reduse (păduri în care au fost începute tratamentele și se află la ultima etapă de aplicare a tratamentului, cea de tăiere de racordare), sau sunt arborete din care se extrage doar o parte din masa lemnoasă existentă (se aplică tratamente cu regenerare sub masiv).

Având în vedere importanța fondului forestier al acestui ocol (evidențiată de țelurile de producție reliefate în categoriile funcționale atribuite diverselor arborete), au fost adoptate tratamente

care să asigure regenerarea naturală, știut fiind că pădurile regenerate natural sunt cele mai stabile, productive și rezistente la diverșii factori destabilizatori.

Tratamentele care se vor aplica în fondul forestier în studiu sunt cele bazate pe tăierile progresive.

Tratamentul tăierilor progresive (tăieri în ochiuri) numit și „tratamentul regenerărilor progresive”, sunt tăieri repetate, localizate, la care regenerarea se realizează sub masiv.

Caracteristica principală a tratamentului o constituie declanșarea procesului de regenerare cu ocazia primei tăieri (tăierea de însămânțare), într-un număr de puncte din arboret care vor constitui „ochiurile de regenerare”. Mărimea acestor ochiuri depinde de arboret și de condițiile staționale. După regenerarea acestor ochiuri, semințișul de aici se pune în valoare prin lărgirea ochiurilor respective (tăierea de punere în lumină). Concomitent cu punerea în lumină se deschid noi ochiuri de regenerare. Atunci când aproape întreaga suprafață este regenerată (semințiș utilizabil pe 0,6 - 0,7 S), se face ultima tăiere (tăierea de racordare). Tăierile progresive (tăieri de regenerare) se fac succesiv, de-a lungul a 20-30 de ani, în funcție de tipul de pădure și speciile de promovat, ultima tăiere – cea de acordare, urmând a se face numai atunci când întreaga suprafață este regenerată corespunzător.

În deceniu, în funcție de varianta tratamentului, într-o suprafață se va interveni cu o tăiere (de însămânțare, de punere în lumină sau de racordare) sau cu două tăieri (însămânțare - punere în lumină, sau punere în lumină - racordare).

Dacă tăierile progresive de punere în lumină și de racordare nu se pot face decât iarna, pe zăpadă (pentru protejarea semințișului utilizabil instalat), primele tăieri – tăierile progresive de însămânțare pot fi executate în tot cursul anului, inclusiv atunci când fauna este în perioada de înmulțire (fătare, depunerea ouălor, clocitul și creșterea puilor). De aceea, la aplicarea acestei variante a tratamentului - la executarea tăierilor de însămânțare, în zonele ariilor de protecție specială avifaunistică (în deosebi în zonele în care păsările protejate cuibăresc) și în cele populate cu diverse specii din fauna locală protejată (în deosebi în suprafețele/zonile în care acestea se înmulțesc și își cresc puii), trebuie avută o grijă deosebită pentru asigurarea liniștii, putându-se ajunge până la interzicerea efectuării lucrării respective în acele perioade (în aceste cazuri tăierile de însămânțare se vor face în perioadele din an în care fauna și păsările protejate nu cuibăresc, nu fată, sau nu-și cresc puii).

În fondul forestier analizat, tăieri progresive se vor executa pe 42,40 ha, de pe care se vor recolta 5662 m³. Din suprafața totală de parcurs cu tăieri progresive, cu tăieri de însămânțare se va parcurge o suprafață de 35,62 ha. Tăieri progresive de punere în lumină se vor executa pe 2,36 ha. Tăieri progresive de racordare se vor executa pe 4,42 ha.

În cadrul ariei naturale protejate ROSPA0117 Drocea - Zărand se vor efectua tăieri progresive de punere în lumină într-o singură unitate amenajistică pe suprafața de 2,36 ha și tăieri progresive de racordare pe 4,42 ha.

Soluțiile tehnice prevăzute în amenajamentul U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Taut, în totalitatea lor, vor fi supuse analizei și preavizării în Conferința a II-a de amenajare.

3. ARII NATURALE PROTEJATE CARE FAC PARTE DIN FONDUL FORESTIER DIN U.P. II PĂDURE PRIVATĂ COMUNALĂ ȘI PERSOANE FIZICE TAUȚ

3.1. SITUL DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0117 – „Drocea Zărand”

3.1.0. Situl ROSPA0117 – „Drocea - Zărand” - prezentare generală

Situl Natura 2000 ROSPA0117 Drocea - Zărand este desemnat ca sit de protecție specială avifaunistică (SPA) și se întinde pe o suprafață 40695,9 ha, în partea central sud-estică a județului Arad, având centul sitului la coordonatele de 22.094322 longitudine E și 46.196864 latitudine N. Se încadrează în regiunea biogeografică Continentală.

Baza legala pentru înființarea este Hotărârea Guvernului nr. 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Situl reprezintă o zonă naturală (habitate de păduri în tranziție, păduri caducifoliolate, pajiști ameliorate, terenuri arabile) și este important pentru populațiile cuibăritoare ale speciilor: *Dendrocopos leucotos*, *Dendrocopos medius*, *Dryocopus martius*, *Ficedula aldicollis*, *Ficedula parva*, *Hieraaetus pennatus*, *Caprimulgus europaeus*, *Lanius collurio*, *Lanius minor*, *Lullula arborea*, *Strix uralensis*, *Picus canus*, *Bonasa bonasia*, *Bubo bubo*, *Pernis apivorus*, *Ciconia ciconia*, *Dendrocopos syriacus*, *Aquila pomarina*, *Ciconia Nigra* și *Crex crex*;

Din punct de vedere al vegetației zona se caracterizează în principal prin existența unor păduri compacte constituite din arborete (formațiuni forestiere) proprii dealurilor, în special gârnițele și cerete în amestec cu gorunul și fagul. Totodată acestea se află încadrate în masivul păduros compact, de mare extindere, care cuprinde toată culmea principală a Munților Zărandului (numiți și munții Highiș - Drocea).

Flora este caracteristică dealurilor înalte, iar elementele montane sunt puțin numeroase.

Ca structură, pădurile din zonă au următoarea componentă (în suprafață ocupată): *Quercus petraea* - 30%, *Quercus cerris* - 7%, *Q. frainetto* - 7%, *Carpinus betulus* - 11%, alte specii (arțar, mesteacăn, cireș sălbatic, tei) - 9%.

Suprafețe întinse își păstrează caracterul natural, existând chiar porțiuni de păduri semivirgine. Influența climatului local (influența sud-vestică, temperatura medie anuală de circa +10° C la periferie și de 7 - 8 °C pe culmi) se resimte și asupra repartiției esențelor lemnoase: gorun în partea superioară a formelor de relief, apoi cer și gârniță, iar pe versanții umbriți apar fagul și carpenul. Pădurile zonei se află în general într-o bună stare de conservare. Flora Munților Zărandului constă din 1110 specii de cormofite, la care se adaugă circa 800 specii de plante inferioare. Între acestea se află inclusiv specii rare și ocrotite.

Managementul sitului : Organismul responsabil pentru managementul sitului: A.N.A.N.P.

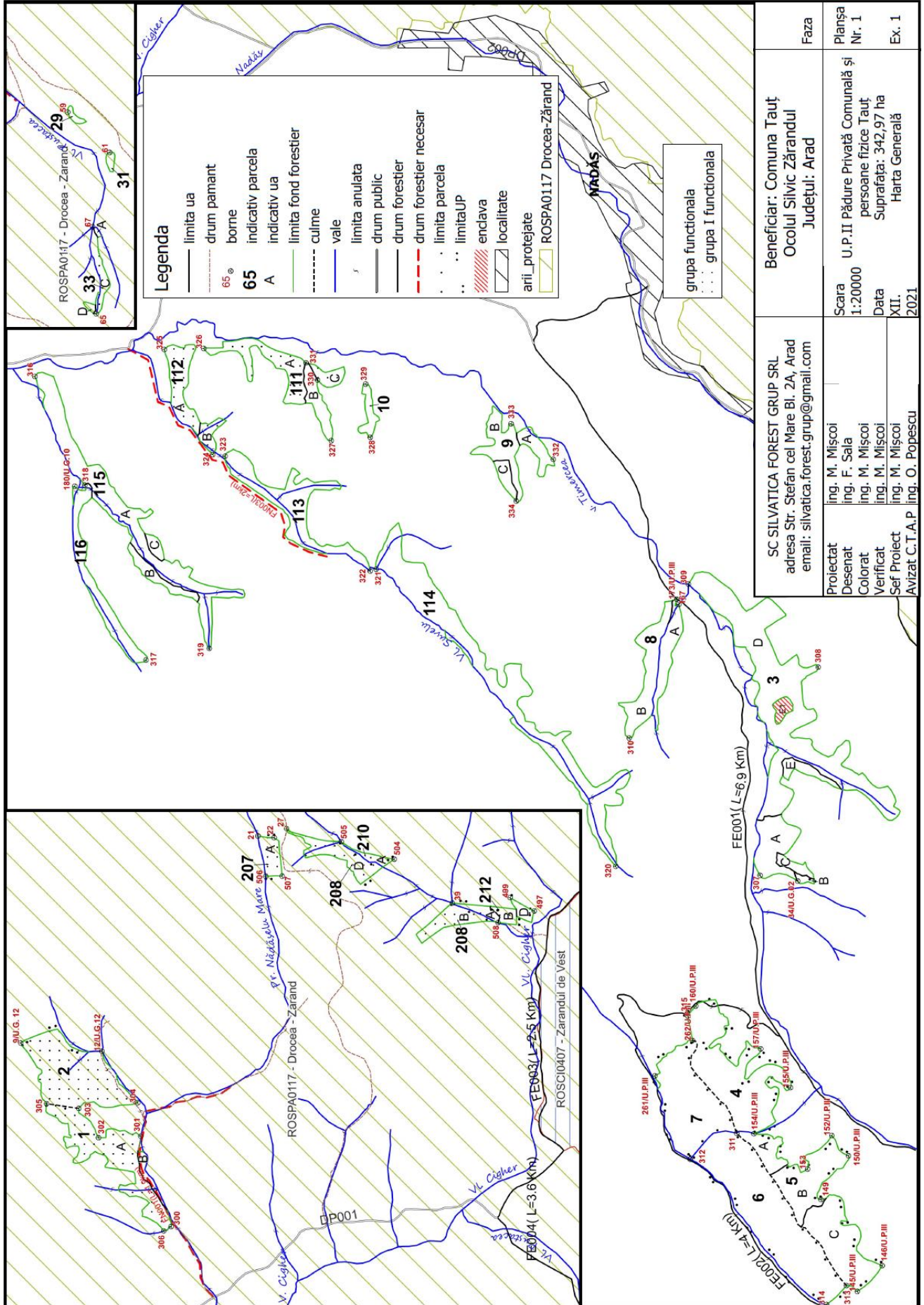
Planuri de management ale sitului: Nu există plan de management

3.2.1. Localizarea generală și în cadrul fondului forestier studiat

Situl Natura 2000 ROSPA0117 Drocea Zărand se întinde în partea central sud-estică a județului Arad, în bioregiunea continentală a Munților Zărandului, pe teritoriile administrative ale comunelor Almaș, Bârzava, Brazii, Buteni, Chisindia, Conop, Gurahonț și Tauț. Aceasta este străbătută de drumul județean DJ708A care leagă satul Bârzava de Tauț.

Suprafața fondului forestier din cadrul PP se suprapune cu situl ROSPA0117 – Drocea Zărand pe suprafața de **56,47** ha (0,1 % din suprafața sitului), mai precis u.a.: 1 A, 1 B, 2, 29, 31, 33 A, 33 C, 33 D, 207 A, 208 B, 208 D, 210 A, 212 A, 212 B, 212 D. Unitățile amenajistice în cauză au fost incluse, în principal sau în secundar, în categoria funcțională 1.5R.

Fig . 2 Amplasarea sitului ROSPA0117 în cadrul fondului forestier U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Taut

3.2.2. Suprapuneri cu alte arii naturale protejate

Situl Natura 2000 de interes avifaunistic ROSPA0117 – Drocea – Zărand include rezervațiile naturale Locul fosilifer Monoroștia și Runcu-Groși și se suprapune siturilor de importanță comunitară: ROSCI0407 - Zarandul de Vest și ROSCI0070 - Drocea.

3.2.3. Obiective de protejate din sit

3.2.3.1. Habitate protejate în cadrul sitului

Conform formularului standard *Natura 2000* nu au fost desemnate habitate protejate pentru acest sit.

Situl este ocupat de terenuri cu următoarele categorii de folosință: păduri de foioase – 82,94%, pășuni – 5,71%, habitate de păduri în tranziție – 1,77%, păduri de conifere – 0,50%, păduri mixte – 0,28%, culturi, terenuri arabile – 0,77%, alte terenuri artificiale construite – 0,53%, vii și livezi - 0,48%.

3.2.3.2. Specii de interes comunitar din sit

Pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA0117 Drocea-Zărand, conform formularului standard, sunt considerate ca specii de interes conservativ următoarele specii de păsări: *acvilă pitică (Hieraetus pennatus)*, *acvilă țipătoare mică (Aquila pomarina)*, *cocoșul de mesteacăn (Bonasa bonasia)*, *bufniță (Bubo bubo)*, *caprimulg (Caprimulgus europaeus)*, *cristei de câmp (Crex crex)*, *barză albă (Ciconia ciconia)*, *barză neagră (Ciconia nigra)*, *ciocănitorea neagră (Dryocopus martius)*, *ciocănitorea de stejar (Dendrocopos medius)*, *ciocănitorea de grădină (Dendrocopos syriacus)*, *ciocănitorea verzuie (Picus canus)*, *muscar mic (Ficedula parva)*, *muscar gulerat (Ficedula albicollis)*, *ciocârlia de pădure (Lullula arborea)*, *sfrâncioc roșiatic (Lanius collurio)*, *sfrânciocul cu frunte neagră (Lanius minor)* și *huhurezul mare (Strix uralensis)*.

3.2.3.3. Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona PP

3.2.3.3.1. Situația distribuției și abundenței speciilor de interes deosebit întâlnite în cuprinsul fondului forestier din sit conform evidențelor custodelui/administratorului

La data redactării/definitivării amenajamentului silvic, nu exista un plan de management, ca atare, datele referitoare la speciile de interes deosebit existente în suprafața de suprapunere a sitului cu fondul forestier din U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț nu au fost disponibile.

Datele despre speciile de interes deosebit existente în sit, prezentate în amenajament, sunt cele preluate din formularul standard și din setul minim de măsuri speciale de protecție și conservare a diversității biologice elaborate de A.N.A.N.P., cu referire la întreaga suprafață a sitului și nu numai la zona de suprapunere a acestuia cu fondul forestier gospodărit de ocolul silvic în studiu.

Speciile de interes comunitar existente în situl de importanță comunitară ROSPA0117 – Drocea Zărand sunt prezentate în tabelul următor conform formularului standard *Natura 2000*:

Specii			Populație in sit							Evaluarea Sitului				
Gr	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Mărime		Unit	Categ.	Calit. date	A B C D	A B C		
						Min	Max				Populatie	Conserv.	Izolare	Global
B	A089	Aquila pomarina			R	5	10	p	C		C	A	C	A
B	A104	Bonasa bonasia			P	50	70	p	C		C	B	C	B
B	A215	Bubo bubo			P	2	5	p	R		C	B	C	B
B	A224	Caprimulgus europaeus			R	100	150	p	C		C	A	B	A
B	A031	Ciconia ciconia			C	20	30	i	R		D			
B	A030	Ciconia nigra			R	6	12	p	R		B	A	C	B
B	A122	Crex crex			R	40	80	p	C		C	A	C	A
B	A239	Dendrocopos leucotos			P	400	800	p	C		B	A	C	B
B	A238	Dendrocopos medius			P	120	150	p	C		C	A	C	A
B	A429	Dendrocopos syriacus			P	15	30	p	R		D			
B	A236	Dryocopus martius			P	60	120	p	R		C	A	C	A
B	A321	Ficedula albicollis			R	3000	5000	p	C		C	A	C	A
B	A320	Ficedula parva			R	400	800	p	R		C	B	C	B
B	A092	Hieraaetus pennatus			R	4	8	p	R		B	B	C	B
B	A338	Lanius collurio			R	450	850	p	C		D			
B	A339	Lanius minor			R	60	80	p	R		D			
B	A246	Lullula arborea			R	500	900	p	C		C	A	C	A
B	A072	Pernis apivorus			R	3	5	p	R		C	A	C	A
B	A234	Picus canus			P	1500	2500	p	C		B	A	C	B
B	A220	Strix uralensis			P	60	100	p	C		C	A	C	A

Semnificația abrevierilor din tabel este următoarea:

Gr – grup : B -păsări

- Tip : p- permanent ; R – reproducere;

- Unit: p – perechi; i – individual;

- Cat. – categorie de abundență : C – specie comuna, R – rara, V – foarte rara, P – prezenta

Calitate date – G – bună; M – moderată, P – slabă; VP – foarte slabă

3.2.3.3.2. Situația distribuției și abundenței speciilor de interes deosebit întâlnite în cuprinsul fondului forestier din sit

Date generale ale speciei acvilă țipătoare mică (*Aquila pomarina*).

Descriere: Este o specie de acvilă de talie medie spre mare. Sexele au penajul asemănător, de culoare maronie relativ uniformă, cu penele de zbor și coadă mai închise la culoare. În zbor se disting două semiluni deschise la culoare pe fiecare aripă pe partea ventrală, iar pe partea dorsală se distinge o bandă albă pe acoperitoarele cozii. Picioarele sunt de culoare galbenă, iar irisul adulților este galben-maroniu. Juvenilii au vârful acoperitoarelor penelor de zbor de culoare deschisă, dând un aspect pestriț penajului. Lungimea corpului este de 55 - 65 de cm, iar greutatea este de 1300 - 2200 de grame. Anvergura este cuprinsă între 143 - 168 de cm.

Specia are o distribuție relativ redusă și fragmentată, ocupând centrul și estul Europei, sud-vestul Rusiei și Orientul Apropiat. Specia ierneză în Africa sub-sahariană. În România, specia cuibărește fragmentat pe aproape tot teritoriul, în regiunile cu altitudini mici și medii, cu densități mai mari în interiorul arcului Carpat.

Ca habitat preferă pădurile pentru cuibărit și pășunile/fânețele și terenurile agricole pentru hrănire.

Hrana sa este alcătuită din 67% rozătoare și alte mamifere mici (șoareci de câmp, iepuri, nevăstuici, etc.), 21% broaște și 12% păsări (nu mai mari decât un sturz), insecte (lăcuste, greieri) și reptile (șerpi și șopârle).

În România acvila țipătoare mică este prezentă în orice zonă cu excepția vârfurilor înalte.

Populația mondială a speciei este estimată la 40 000 - 60 000 de indivizi. Populația europeană este stimată la 16 400 - 22 100 de perechi. Tendința populațională în Europa este considerată stabilă. În România, populația este estimată la 1900 - 3400 de perechi, tendința populațională fiind descrescătoare.

Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie, începutul lunii mai și se desfășoară până la începutul lunii august. Femela depune 1 - 3 ouă, în general 2 ouă, care sunt incubate pentru o perioadă de 36 - 41 de zile. De cele mai multe ori, al doilea pui eclozat este eliminat de primul, iar acesta este hrănit la cuib și părăsește cuibul după o perioadă de 8 săptămâni. Cuibărește solitar, în arbori înalți, la înălțimi cuprinse între 5 - 30 de m și de obicei destul de aproape de liziera pădurii. Cuibul este mare, cu diametrul de 50 - 150 cm, construit din crengi și în interior cu crengi mai mici și uneori fire de iarbă, acesta fiind folosit până la 10 ani consecutivi.

Cele mai mari amenințări asupra speciei sunt legate de pierderea habitatelor, prin managementul forestier inadecvat, schimbarea utilizării terenurilor și drenarea pajiștilor umede, precum și braconajul, în zonele de pasaj fiind uciși anual până la câteva mii de indivizi. Alte amenințări importante asupra speciei sunt parcurile eoliene și zonele unde traficul aerian este intens. În cadrul unui proiect LIFE, al cărui beneficiar este Agenția Regională de Protecție a Mediului Sibiu, implementat în parteneriat cu SOR/BirdLife România și Grupul Milvus, unul dintre obiective a fost și elaborarea Planului Național de Acțiune pentru această specie.

Măsuri active de conservare:

- Asigurarea condițiilor de hrănire pe terenurile arabile;
- Izolarea liniilor electrice de joasă tensiune pentru a reduce mortalitatea cauzată de acestea prin electrocutare;
- Semnalizarea liniilor electrice de înaltă tensiune pentru a reduce mortalitatea cauzată de coliziune accidentală;
- Reglementarea funcționării parcurilor eoliene existente;
- Menținerea sau crearea fâșiilor/zonelor de protecție adiacente cursurilor de apă.
- Menținerea unei proporții de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne, cu arbori ale speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure. Suprafața minimă a unui arboret bătrân trebuie să fie de cel puțin 10ha.
- În cazul identificării cuiburilor se vor crea două zone de protecție. În prima zonă, cu o rază de 100 m în jurul cuiburilor, va fi menținută fără intervenții silvice (3.14 ha/cuib. total 10x3.14=31,4ha). A doua zonă, cea de tampon, va avea o rază de 300 m în jurul cuibului, unde trebuie evitat orice fel de deranj în perioada de cuibărire (20 ha/cuib. total 10x20=200 ha).
- Zone de protecție a habitatelor de hrănire vor fi desemnate într-o rază de 3-5 km în jurul cuibului fiecărei perechi.

Măsuri restrictive:

- Interzicerea transformării pajiștilor în terenuri agricole
- Interzicerea împăduririi pajiștilor;

- Interzicerea depozitării substanțelor și compușilor minerali și organici, precum: gunoiul de grajd, insecticide, pesticide, metale grele, organoclorine, hidrocarburi aromatice policiclice, isotopi radioactivi în apropierea surselor de apă, conform legislației în vigoare
- Interzicerea folosirii substanțelor chimice care conțin substanțe active, de tip neonicotionoid.

Din informațiile preluate de la localnici și personale din zonă rezultă ca această specie a fost mai rar observată în zona parcelelor proiectului în ultimii ani.

Date generale ale speciei ierunca, cocoșul de mesteacăn (*Bonasa bonasia*).

Ierunca este o specie sedentară, larg răspândită în nordul Asiei, respectiv în Rusia, și pe tot cuprinsul Europei, preferând habitatele de pădure de conifere din regiunile muntoase. Culoarea specifică a penajului este maro-cenușiu, diferența dintre mascul și femelă fiind foarte mică. Masculul, se deosebește de femelă numai prin pata neagră de sub bărbie. Când pasărea este în alertă, moțul prezent pe capul acesteia se strânge, penele lipindu-se de ceafă. Când se ridică în zbor, partea inferioară a spatelui și coada apar de un gri-albastru uniform. Se hrănesc în general cu semințe și material vegetal, cules de obicei la nivelul solului, iar în perioada de cuibărit capturează și insecte. Lungimea corpului este de 35-39 cm, iar anvergura aripilor este de 55-70 cm, cu o masă corporală de 300-450 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 10-11 ani.

Specia este sedentară și reprezentativă pădurilor de conifere sau amestec din zonele montane ale Asiei și Europei. Cuibărește în special pe versanții și pe povârnișurile cu orientare sudică ai masivelor muntoși, în România fiind întâlnită cu precădere în Carpații Orientali și Carpații de Curbură. Nefiind o specie migratoare, ierunca este prezentă pe tot parcursul anului atât în teritoriile de hrănire, cât și în cele de cuibărit. Coboară adesea în sezonul de vară până în pădurile de foioase, unde se hrănește cu alune, amenți și muguri pe care îi culege la nivelul solului. Este o specie monogamă, perechile formându-se încă din toamnă, dar împerecherea se desfășoară din luna martie până spre jumătatea lui aprilie. Cuibarul constă dintr-o adâncitură rudimentară, căptușită cu fire de iarbă, mușchi și frunze uscate ascuns sub trunchiuri de copaci doborâți de vreme, ferigi, tufe sau pietre mai mari. Găinușa nu se ridică de pe cuib în caz de primejdie decât în momentul când dușmanul este foarte aproape. Simulează rănirea lăsându-și o aripă în jos pentru a atrage dușmanul după ea, apoi revine în zbor cotit la cuib. Hrana este în mare parte vegetală, dar în sezonul de cuibărit consumă și insecte, moluște sau alte nevertebrate. Cocoșul de ierunca are nevoie de un teritoriu de până la 15 ha pe care îl apără cu îndârjire de alți masculi. Păsările devin active pentru reproducere de la vârsta de 2 ani.

Populația europeană este relativ mare, până la 2.500.000-3.100.000 de perechi cuibăritoare, populația rămânând stabilă în perioada 1970-1990. Cu toate că populația a scăzut în unele țări în perioada 1990-2000, aceasta a fost compensată prin creșterea ei în regiunile de bază din Rusia, astfel populația a crescut per total.

Femelele depun 6-14 ouă în lunile martie-aprilie, incubăția fiind de 21-24 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 60-75 zile de la eclozare. Masculul revine la cuib unde se îngrijește de pui împreună cu femela abia după eclozarea puilor, rămânând cu aceștia până când încep să se hrănească singuri. Perechile au o singură pontă pe an.

Mulți factori au contribuit la restrângerea habitatului și a reducerii efectivelor în România, cele mai frecvente fiind extinderea exploatărilor forestiere, dezvoltarea

turismului și extinderea infrastructurii turistice în habitatele specifice, pășunatul intensiv, haitele de câini semisălbăticiți, braconajul.

Măsuri de conservare:

- se impun micșorarea numărului de câini la stânele de oi, precum și închiderea acestora pe timp de noapte în staule,
- interzicerea exploatărilor forestiere în habitatele speciei cel puțin pe perioada de martie-septembrie a anului,
- interzicerea extinderilor infrastructurii turistice pe pantele sudice ale masivelor muntoase.
- Introducerea în amenajamentele forestiere pentru zonele sensibile pentru ieruncă prevederea păstrării în compoziția arboretului a cel puțin 40% de arbuști,
- interzicerea cu desăvârșire a trecerii turmelor prin pădure în vederea păstrării structurii pădurilor, atât a stratelor de erbacee cât și a arbuștilor, păstrarea lizierelor.

Date generale ale speciei *Caprimulgus europaeus*

Caprimulgul este caracteristic zonelor deschise, aride reprezentate de rariști ale pădurilor de conifere sau de amestec și în pășuni. Lungimea corpului este de 25-30 cm și are o greutate de 50-100 g. Aripile sunt lungi, cu o anvergură de circa 53-61 cm, iar silueta este asemănătoare vânturelului roșu (*Falco tinnunculus*). Adulții au înfățișare similară. Penajul gri-maron amintește de cel al capîntorsurii (*Jyns torquilla*) și asigură un camuflaj excelent în timpul zilei, când se odihnește pe crengile copacilor creând impresia unui ciot sau a unei așchii mari din scoarța copacului. Se hrănește cu insecte ce zboară la crepuscul sau noaptea, pe care le prinde în zbor. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 11 ani, dar trăiește în medie patru ani.

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Este activă noaptea, dar vânează și la crepuscul. În timpul ritualului nupțial desfășurat la crepuscul, masculul zboară în jurul femelei. Masculul se ridică și în aer la o altitudine medie și plonjează repetat spre sol. Este o specie teritorială ce își protejează teritoriul prin cântecul repetat îndelung. Este monogamă pe o perioadă îndelungată, uneori pe viață. Cuibărește pe sol, în scobituri de pe pajiști sau la adăpostul copacilor sau tufișurilor. Atunci când este amenințată la cuib, femela atrage următorul, simulând un comportament ce sugerează că este rănită fie la sol, fie pe o creangă. Cuibul poate fi utilizat mai mulți ani succesiv. Iernează în Africa.

Populația europeană este mare, cuprinsă între 470000-1000000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși această descreștere s-a redus în perioada 1990-2000, efectivele prezente în Turcia au continuat să scadă, ceea ce a determinat un declin al populației la nivel european. Populația estimată în România este de 12000-15000 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Turcia, Spania și Franța.

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și început de mai. Femela depune în mod obișnuit 1-3 ouă între a doua parte a lunii mai și începutul lunii iulie, cu o dimensiune medie de 32 x 22 mm și o greutate medie de 8,4 g. Incubația durează în jur de 17-18 zile și este asigurată în special de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii devin zburători la 16-19 zile și sunt îngrijiți în tot acest timp de către femelă. În cazul în care este depusă o a doua pontă, femela incubează, iar

masculul asigură creșterea puilor. Puii sunt îngrijiți de către părinți încă o lună după ce devin zburători.

Degradarea habitatelor și folosirea pe scară largă a pesticidelor sunt principalele pericole ce afectează specia. Reducerea pesticidelor folosite în agricultură și un management prietenos al pajiștilor și pădurilor, cu păstrarea rariștilor, contribuie la conservarea speciei.

Măsuri active de conservare:

- Asigurarea condițiilor de hrănire pe terenurile arabile;
- Izolarea liniilor electrice de joasă tensiune pentru a reduce mortalitatea cauzată de acestea prin electrocutare;
- Semnalizarea liniilor electrice de înaltă tensiune pentru a reduce mortalitatea cauzată de coliziune accidentală;
- Reglementarea funcționării parcurilor eoliene existente;
- Menținerea sau crearea fâșiilor/zonelor de protecție adiacente cursurilor de apă.
- Menținerea poienilor în păduri
- Menținerea unei structuri mozaicate a pădurilor
- Păstrarea unui procent de 5-20% de tufișuri sau grupuri de tufișuri răsfirate pe pășuni.

Măsuri restrictive:

- Interzicerea transformării pajiștilor în terenuri agricole
- Interzicerea împăduririi pajiștilor;
- Interzicerea depozitării substanțelor și compușilor minerali și organici, precum: gunoiul de grajd, insecticide, pesticide, metale grele, organoclorine, hidrocarburi aromatice policiclice, isotopi radioactivi în apropierea surselor de apă, conform legislației în vigoare
- Interzicerea folosirii substanțelor chimice care conțin substanțe active, de tip neonicotionoid.

Date generale ale speciei Barză albă *Ciconia ciconia*.

Este o specie de pasăre de talie mare. Sexele au colorit identic. Penajul este în general alb, cu vârful aripilor (penele de zbor) negre. Picioarele și ciocul sunt de culoare roșu intens (negricioase la juvenili). Lungimea corpului este de 95-110 cm și are o greutate medie de 2400-4400 g. Anvergura este cuprinsă între 180-218 cm.

Specia cuibărește în special în Palearticul de vest, din Spania și până în Orientul apropiat (Turcia, Iran), precum și în zona Asiei centrale (Kazahstan). Populațiile europene ierneză în Africa sub-sahariană. În vestul Europei, foarte multe exemplare rămân și peste iarnă, în special în Spania, Franța și sudul Italiei. În estul Europei, prezența exemplarelor pe timpul iernii este în general izolată.

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi doar în perioade de cuibărit. Sosește începând cu luna martie și pleacă înapoi în cartierele de iernare la sfârșitul lui august - începutul lui septembrie. Foarte puține exemplare rămân peste iarnă (în special cele cu probleme).

Este o specie antropofilă, majoritatea cuiburilor fiind amplasate în zone populate, sau în apropierea acestora. Cuibărește în zone deschise, bogate în fânețe / pajiști sau terenuri agricole tradiționale, mozaicate. Este abundentă în special în apropierea unor zone mai umede (lunca Dunării sau a râurilor mari, pajiști umede din depresiuni intramontane).

Este o specie carnivoră, consumă o gamă foarte largă de viețuitoare: micromamifere (șoareci, chițcani), șopârle, șerpi, amfibieni, păsări de talie mică (în special pui, uneori și ouă), insecte de talie mare. În zonele acvatice hrana se diversifică și include pești și ... mai multe

Populația globală este estimată la 700 000 - 704 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 224 000 - 227 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 5 000 - 6 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată crescătoare. Și în România tendința populațională este crescătoare.

Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 4 ouă, pe care le clocesc ambii părinți. Incubarea durează 33-34 de zile. Puii devin zburători la 58-64 de zile. Perechile cuibăresc izolat sau grupat, pe același suport (acoperișuri sau stâlpi de înaltă tensiune). Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din crengi și alte resturi vegetale (în multe cazuri obiecte de proveniență umană). Cuiburile sunt refolosite (adesea de către aceiași pereche) iar construcția acestui continuă în anii următori - astfel că unele ating dimensiuni impresionante, ducând la prăbușire (mai ales iarna, sub greutatea zăpezii). Cuiburile sunt amplasate pe o gamă foarte largă de suporturi: stâlpii de electricitate, clădiri sau alte construcții, arbori, stânci.

Principala amenințare o constituie electrocutarea (în special a exemplarelor tinere). Cuiburile amplasate direct pe stâlpii de electricitate, fără suport, sunt foarte vulnerabile în această privință. Ca și pentru multe specii, intensificarea agriculturii pune probleme majore, în special aratul pajiștilor și utilizarea pe scară largă a pesticidelor - ambele cu efecte de reducere severă a sursei de hrană.

Date generale ale speciei Cristel de câmp - *Crex crex*

Cristelul de câmp, cunoscut și sub denumirea de cârstei de câmp, este o specie caracteristică zonelor joase cum sunt pășunile umede, dar și culturilor agricole (cereale, rapiță, trifoi, cartofi). În Alpi cuibărește până la 1400 m altitudine, în China până la 2700 m iar în Rusia până la 3000 m. Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 165 g pentru mascul și 145 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 42-53 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este maroniu cu ruginiu pe aripi. Se hrănește cu insecte și larvele acestora, viermi, semințe, plante și mugurii acestora.

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială și poligamă, iar ritualul nupțial este scurt și include reverențe, aplecări, în timp ce își desface aripile și își înfoaie gâtul. În timpul acestui ritual masculul poate oferi hrană femelei. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femelă, rămâne cu aceasta până ce este depusă pontă și apoi atrage altă femelă, schimbându-și teritoriul. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (12-15 cm

diametru și 3-4 cm adâncime) și căptușit cu vegetație. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie. Ierneză în Africa.

Populația europeană a speciei este foarte mare, cuprinsă între 1300000-2000000 de perechi. A scăzut semnificativ în perioada 1970-1990. Deși s-a înregistrat o tendință crescătoare în perioada 1990-2000 în multe țări, populația din Rusia a fluctuat, astfel încât pe ansamblu populația a rămas stabilă. În România, populația estimată este de 44000-60000 de perechi, efective mai mari fiind în Rusia și Ucraina.

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai, cu o dimensiune medie de 37,2 x 26,4 mm și o greutate medie de 13-16 g. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată numai de către femelă. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru, iar ciocul este brun negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă încă 3-4 zile, după care se hrănesc singuri. Puii devin zburători la 34-38 de zile. Succesul cuibăritului este de 80-90% în teritoriile nederanjate și de circa 50% acolo unde pășunile se cosesc, iar culturile agricole se recoltează.

Distrușgerea și degradarea habitatelor reprezentate de pășunile umede, distrușgerea pontelor și a cuiburilor în timpul cositului în cazul pășunilor și al recoltării în cazul culturilor sunt principalele pericole ce afectează specia. Măsura agro-mediu prin care fermierii sunt plătiți pentru respectarea unor condiții (data cosirii etc.) care asigură supraviețuirea speciei pe terenurile acestora sprijină conservarea speciei (propusă de SOR/BirdLife România).

Date generale ale speciei Buha- Bubo bubo.

Buha este caracteristică zonelor împădurite în care stâncăriile sunt asociate cu pălcuri de pădure (în special conifere). Este cea mai mare dintre bufnițe (răpitoare de noapte). Lungimea corpului este de 58-75 cm și are o greutate de 1750-4500 g pentru femelă și de 1500-3200 g pentru mascul. Anvergura aripilor este de circa 138-200 cm. Adulții au înfățișare similară. Este o pasăre impresionantă cu aripi largi, moțuri deasupra urechilor, ochi mari, roșii-portocalii. Penajul este galben-maroniu, iar pe gât este vizibilă o pată albă. Se hrănește cu mamifere, cu dimensiuni până la cea a unui iepure adult, păsări cu dimensiuni până la cea a stârcilor și șorecarilor, broaște, șerpi, pești și insecte. Atacă prin surprindere și mamifere mai mari cum sunt vulpile sau puii de căprioară cu o greutate de până la 17 kg.

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Este activă noaptea sau în crepuscul. Nu are prădători naturali. Zborul este oarecum asemănător cu al șorecarului. Deși este un comportament neobișnuit pentru bufnițe, uneori planează în zbor. Este monogamă, uneori pe viață, și teritorială. Atinge maturitatea sexuală după un an, dar cuibărește de obicei prima dată la 2-3 ani. În perioada ritualului nupțial, perechea scoate sunete specifice repetate la un interval de opt secunde, care se aud de la o distanță de circa 5 km. Masculul oferă femelei câteva opțiuni pentru cuibărit, dintre care femela alege una, care poate fi apoi folosită pe o perioadă de mai mulți ani. Cuibărește în cavitatea unei stânci, folosește cuibul altor specii (berze sau alte răpitoare mari) sau chiar o gaură într-un copac, iar uneori își face cuibul pe sol. Longevitatea cunoscută este de 29 de ani în sălbăticie și 68 de ani în captivitate. Este sedentară.

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 19000-38000 de perechi. A înregistrat o descreștere semnificativă în perioada 1970-1990. În cele mai multe țări

populația a rămas stabilă sau a fluctuat în perioada 1990-2000, dar pe ansamblu populația a rămas sub nivelul existent anterior declinului. Cele mai mari efective sunt în Spania, Turcia și Rusia.

Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în prima jumătate a lunii martie, cu o dimensiune medie de 59,3 x 48,9 și o greutate medie de 75-80 g. Incubația durează în jur de 34-36 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. După eclozare, în primele 2-3 săptămâni, femela rămâne cu puii și fărâmițează hrana adusă de mascul înainte de a-i hrăni. După ieșirea din ou, puii sunt acoperiți cu un puf des, alb murdar. Puii devin zburători la 50-60 de zile, însă rămân dependenți de părinți până în septembrie-noiembrie, când părăsesc teritoriul acestora.

Degradarea și distrugerea habitatelor, deranjul și braconajul, pesticidele, coliziunile cu firele electrice și cu mașinile sunt principalele pericole ce afectează specia. Reducerea deranjului și păstrarea habitatelor caracteristice sunt prioritare.

Măsuri active de conservare:

- Asigurarea condițiilor de hrănire pe terenurile arabile;
- Izolarea liniilor electrice de joasă tensiune pentru a reduce mortalitatea cauzată de acestea prin electrocutare;
- Semnalizarea liniilor electrice de înaltă tensiune pentru a reduce mortalitatea cauzată de coliziune accidentală;
- Reglementarea funcționării parcurilor eoliene existente;
- Menținerea sau crearea fâșiilor/zonelor de protecție adiacente cursurilor de apă.
- În cazul identificării cuiburilor se vor crea două zone de protecție, care pot fi desființate după 6 ani de la data ultimei ocazii în care cuibul a fost ocupat. În prima zonă, cu o rază de 100 m în jurul cuiburilor, trebuie interzis orice fel de tăiere și activitate silvică (3,14 ha/cuib). A doua zonă, cel de tampon va avea o rază de 300 m în jurul cuibului, unde trebuie evitat orice fel de deranj în perioada de cuibări (20 ha/cuib).

Măsuri restrictive:

- Interzicerea transformării pajiștilor în terenuri agricole
- Interzicerea împăduririi pajiștilor;
- Interzicerea depozitării substanțelor și compușilor minerali și organici, precum: gunoiul de grajd, insecticide, pesticide, metale grele, organoclorine, hidrocarburi aromatice policiclice, isotopi radioactivi în apropierea surselor de apă, conform legislației în vigoare
- Interzicerea folosirii substanțelor chimice care conțin substanțe active, de tip neonicotionoid.

Date generale ale speciei Barză neagră *Ciconia nigra*.

Este o specie de pasăre de talie mare. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având capul, pieptul, gâtul și spatele negre, cu irizații metalice verzui-violete, în contrast cu abdomenul alb. Adulții au ciocul și picioarele roșii, iar juvenilii gri-verzui. Lungimea corpului este de 90-105 cm și are o greutate medie de 2900-3000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 173-205 cm.

Specia cuibărește în tot Paleartical, din Spania și până în Orientul îndepărtat (China). În nord este răspândită până în țările baltice și sudul Siberiei. Iernează în sudul continentului African.

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi doar în perioade de cuibărit. Sosește începând cu luna martie și pleacă înapoi în cartierele de iernare la sfârșitul lui septembrie - începutul lui octombrie.

Este o specie evazivă, retrasă, cuibărind în habitate nederanjate. Preferă pădurile deschise, bătrâne, care au în apropiere surse acvatice (bălți, mlaștini, pâraie). Este mai abundentă în pădurile bătrâne din zonele joase, de luncă.

Este o specie preponderent ihtiofagă, consumă o gamă foarte largă de pești. Suplimentar, se hrănește și cu alte viețuitoare: micromamifere (șoareci, chițcani), șopârle, șerpi, amfibieni, păsări de talie mică (în special pui, uneori și ouă), insecte de talie mare, nevertebrate acvatice (moluște, crustacee).

Este o specie mult mai rară și mai retrasă, comparativ cu barza albă. Evită complet prezența umană, astfel că și cele mai mici intervenții (în special activități în zona cuibului) la începutul perioadei de reproducere (dar nu numai), pot avea efecte catastrofale asupra succesului de cuibărit.

Populația globală este estimată la 24 000 - 44 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 9 800 - 13 900 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 415 - 800 de perechi cuibăritoare. Deocamdată, datorită unui teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este necunoscută. Și în România tendința populațională este necunoscută.

Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 3-4 ouă. Incubarea durează 32-38 de zile. Puii devin zburători la 63-71 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din crengi și căptușite cu iarbă și mușchi. Cuiburile sunt refolosite (adesea de către aceiași pereche) ani la rândul. Uneori ocupă cuiburi de mari dimensiuni ale păsărilor răpitoare. Cuiburile sunt amplasate pe arbori bătrâni și înalți, deseori la o înălțime considerabilă (10-20 de metri), stânci sau alte suporturi similare (polițe în cariere abandonate).

Principala amenințare o constituie dispariția pădurilor bătrâne, nederanjate. Orice fel de lucrări forestiere a căror scop este extragerea arborilor maturi și bătrâni au un efect negativ semnificativ asupra populației speciei. Barza neagră este vulnerabilă tocmai datorită faptului că pădurile pe care specia le preferă - pădurile deschise bătrâne, nederanjate de luncă - au suferit de-al lungul timpului cele mai severe modificări - suprafața lor fiind diminuată până la dispariție.

O altă amenințare este reprezentată de modificarea cursurilor de apă prin captări - care reduc debitul și implicit abundența ihtiofaunei - sursa principală de hrană a speciei.

Măsuri de conservare: Menținerea unei proporții de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne, cu arbori ale speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure. Suprafața minimă a unui arboret bătrân trebuie să fie de cel puțin 10ha.

Această specie nu a fost observată în parcelele din fondul forestier studiat ce se află în situl Natura 2000.

Date generale ale speciei Ciocănitorea cu spate alb-Dendrocopos leucotos.

Este o specie de ciocănitoare de talie medie, ușor mai mare decât ciocănitoarea pestriță mare. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au penajul alb-negru cu aspect pestriț: spatele este negru în partea superioară și alb în partea inferioară, târâța este albă, coadă este neagră cu rectricele laterale barate alb-negru, iar aripile sunt negre și prezintă mai multe dungi albe înguste, lipsind oglinzile albe de la baza aripilor. Abdomenul este alb-rozaliu în partea superioară, spre roșu deschis în partea inferioară, cu striatii negre vizibile. Creștetul masculului adult este roșu, în cazul femelei aceste fiind complet negru. Lungimea corpului este de 23 - 28 cm, iar greutatea este de 99 - 112 grame.

Specia este prezentă în Europa (cu excepția zonei de nord-vest), în nordul Orientului apropiat și toată fâșia centrală a Asiei, până în nord-estul Chinei și Japonia, mai fragmentat și în sud-estul Asiei. În România este prezentă în toate regiunile montane joase (zona fagului), în zonele de deal și în unele zone de podiș din Transilvania și Moldova, precum și în Munții Măcin.

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Deplasări mai accentuate efectuează exemplarele tinere (dispersie).

Specia preferă pădurile mature/bătrâne de foioase sau de amestec, unde arborii morți pe picior sunt abundenți. În România este prezentă mai ales în pădurile mature de fag, sau amestec de fag cu cvercinee și amestec de fag cu molid.

Ciocănitoarea cu spate alb este preponderent insectivoră, consumând mai ales larve de insecte de sub scoarța și din masa lemnoasă a arborilor, mai ales cei uscați (coleoptere, lepidoptere etc.), dar consumă și hrană de origine vegetală (nuci, ghinde, alune, cireșe sălbatice etc.).

Fiind o specie dependentă de păduri mature, cu lemn mort, este un indicator al managementului forestier adaptat nevoilor ecologice ale speciilor protejate (fiind și o specie țintă pentru desemnarea rețelei Natura 2000).

Populația globală a speciei este estimată la 1 320 000 - 3 350 000 de indivizi maturi. Populația europeană este estimată la 232 000 - 586 000 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel european fiind stabilă pe termen scurt (2000 - 2012), dar cu posibil declin în anumite zone ale distribuției. Populația din România este estimată la 8 500 - 35 000 de perechi, tendința populațională fiind descrescătoare (2001 - 2012).

Depune pontă începând cu sfârșitul lunii aprilie, aceasta fiind compusă din 3 - 5 ouă care sunt incubate de ambii părinți pentru o perioadă de 14 - 16 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și părăsesc cuibul după 27 - 28 zile de la eclozare. Ambele sexe participă la excavarea cuibului, acesta fiind sub forma unei cavități cu diametrul intrării de 5 - 7 cm și adâncimea de 25 - 37 cm, excavat în arbori de esența mai moale, în secțiuni uscate ale arborilor sau în arbori morți pe picior.

Principalele amenințări asupra speciei sunt legate de managementul forestier defectuos, prin activități ca: înlăturarea lemnului mort, extragerea arborilor bătrâni, modificarea compoziției pădurilor și introducerea coniferelor în etajele mai joase. O altă amenințare asupra speciei este pierderea diversității genetice.

Măsuri de conservare:

- Suprafața pădurilor de fag sau mixte cu fag trebuie păstrată cel puțin la nivelul actual.

- La nivelul întregului sit va fi menținută o proporție de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne. Distribuția pe clase de vârstă a arboretelor va fi documentată prin analiza planurilor de amenajament silvic în termen de 2 ani, iar valoarea țintă va fi reevaluată în funcție de rezultatele acestei analize.
- Se vor păstra cel puțin 3 arbori maturi/ha. Vor fi desemnați arbori cu diametru de peste 40 cm (preferabil peste 50 cm).
- Trebuie asigurat un volum de cel puțin 20 m³ de lemn mort/ha. Dat fiind starea foarte bună a pădurilor în sit, inclusiv păduri neatinse de stejar, este de așteptat ca volumul lemnului mort să fie ridicat. Trebuie evaluat în termen de 3 ani.

Date generale ale speciei Ciocănitoarea de stejar - *Dendrocopos medius*

Penajul este alcătuit dintr-o combinație atractivă de alb, negru și roșu, dar comparativ cu rudele sale are cel mai puțin negru pe față. Ciocul este destul de slab, folosit mai mult pentru a „sonda” decât pentru a sparge scoarța arborilor. Lungimea corpului este de 19,5-22 cm și are o greutate de 50-85 g. Anvergura aripilor este de circa 33-34 cm.

Este probabil cea mai sedentară dintre toate speciile europene de ciocănitori. Primăvara își delimitează teritoriul, acesta fiind apărat de ambii parteneri. Masculii își anunță prezența și revendică teritoriul prin chemări și cântece. Darabana este mai puțin folosită comparativ cu alte specii, iar femelele nu bat deloc darabana. Masculul este cel care excavează locul pentru cuibărit, iar femela inspectează excavația făcută și decide dacă o acceptă sau nu. Construiesc în fiecare an un nou cuib.

Specia contribuie la reglarea mărimii populațiilor de nevertebrate și insecte. În timpul verii contribuie și la diseminarea florei spontane. Specia este considerată indicator al calității pădurilor de stejar.

Se mișcă mult prin coroana arborilor, iar primăvara, se hrănește cu sevă vegetală. Se hrănește în cea mai mare măsură pe stejari, însă acolo unde există în preajmă copaci cu o esență mai moale (mesteacăn, frasin, salcie) îi folosește pentru construirea cuibului.

Specie menționată în Anexa I a Directivei Păsări, Lista Roșie a speciilor amenințate IUCN 2018 (LC), Anexa II a Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979.

În prezent specia este afectată de gestionarea și utilizarea pădurii și plantațiilor, pășunatul în pădure, executarea de drumuri în pădure, speciile invazive non-native, schimbarea compoziției de specii. Amenințările sunt aceleași ca și presiunile la care adăugăm schimbările climatice

Măsuri active de conservare:

- Înlocuirea speciilor lemnoase alohtone cu specii lemnoase în vederea creșterii gradului de utilizare pentru cuibărit, refugiu și hrănire speciilor de păsări;
- Creșterea calității habitatelor forestiere în vederea conservării speciilor de păsări;

- Asigurarea condițiilor naturale de cuibărit pentru speciile de păsări criteriu în zonele cu pădure tânără, până în 50 de ani, cu suprafețe mai mari de 100 ha, unde nu sunt programate lucrări silvice în următorii 20 de ani, până la vârsta de exploatare de 70 de ani, cel puțin 5-6 arbori/ha trebuie să fie tăiați la o înălțime de minim 5 m față de sol. Se vor alege arborii cu diametrul cel mai mare.
- Specia arată o preferință clară față de cvercinee și depinde în primul rând de prezența cvercineelor bătrâne, cu arbori de peste 30 cm diametru la înălțimea pieptului;
- La nivelul întregului sit va fi menținută o proporție de cel puțin 40% a pădurilor bătrâne.

Măsuri restrictive:

- Interzicerea lucrărilor silvice de orice tip în perioada 01 aprilie – 01 iunie, cu excepția cazurilor/intervențiilor necesare ca urmare a unor infecții;

Date generale ale speciei Ciocănitoare de grădini - *Dendrocopos syriacus*

Este o specie de ciocănitoare de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au penajul alb-negru cu aspect pestriț: spatele este negru, coada este neagră iar rectricele laterale au puncte mici albe, aripile sunt negre și prezintă mai multe dungii albe înguste, iar la baza aripilor se observă două oglinzi albe. Abdomenul este alb, cu striții negre fine pe lateral, iar partea inferioară este roșu-pal. Masculul adult prezintă o pată roșie pe ceafă (lipsește la femelă). Se deosebește de ciocănitoarea pestriță mare prin: lipsa dungii negre care unește ceafa de mustață, culoarea roșie a părții inferioare a abdomenului este mult mai ștearsă, prezintă pete negre fine pe lateralele abdomenului, iar coada este mult mai puțin striată. Lungimea corpului este de 23 - 25 cm, iar greutatea este de 70 - 82 g.

Specia are o distribuție relativ restrânsă la nivel global, fiind prezentă în centrul, estul și sud-estul Europei, în Orientul apropiat, vestul Rusiei și mai izolat în Kazahstan. În România este prezentă pe aproape tot teritoriul, cu excepția zonelor montane.

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Efectuează deplasări reduse, cu excepția dispersiei juvenililor.

Specia preferă habitatele în care sunt prezenți arbori dispersați, mai ales din interiorul și proximitatea așezărilor umane, cum sunt grădinile, parcurile, livezile, pepinierele, perdelele forestiere etc., dar este prezentă și în zonele de ecoton ale pădurilor sau în păduri cu suprafață redusă, mai ales acolo unde există și zone antropice (ferme izolate, margini de localități, cantoane silvice etc.).

Ciocănitoare de grădini consumă hrană de origine animală reprezentată mai ales prin insecte și larvele acestora, dar consumă și hrană vegetală: fructe, semințe, nuci, alune, etc.

Specia a pătruns în România recent, în urma unei expansiuni populaționale din secolul trecut. Primele exemplare încep să cuibărească în anii 1930. S-a extins gradual, dinspre Dobrogea, ajungând în interiorul arcului Carpatic în anii 1950.

Populația globală este estimată la 625 000 - 1 460 000 de indivizi maturi. Populația europeană este estimată la 281 000 - 653 000 de perechi, tendința

populațională la nivel european fiind stabilă. Populația din România este estimată la 10000 - 30 000 de perechi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

Depune ponta în lunile aprilie-mai (mai rar în iunie). Ponta este formată din 3 - 7 ouă care sunt clocite de ambii părinți pentru 9 - 11 zile. Puii sunt hrăniți la cuib timp de 20 - 24 zile și sunt îngrijiți de adulți pentru încă 2 săptămâni de la părăsirea cuibului. Cavitata este excavată de ambele sexe, având diametrul intrării de 3 - 5 cm și adâncimea de aproximativ 20 cm. Folosește pentru cuibărire o varietate mare de specii de arbori, rareori cuibul este excavat în cadrul structurilor antropice (stâlpi de lemn) și uneori refolesește cavitățile mai vechi.

Preferă livezile, aliniamentele de arbori pe marginea drumurilor sau a culturilor agricole. Astfel de habitate sunt importante pentru mai multe specii în sit ele trebuie inventariate în următorii 2 ani.

Specia nu are amenințări majore. O amenințare cunoscută este hibridizarea cu ciocănițoarea pestriță mare, mai ales în zonele colonizate recent, fenomenul fiind redus atunci când zona este colonizată abundant. A fost considerată pestă în cadrul diferitelor plantații (migdal și altele), fiind deseori persecutată, acest fenomen fiind considerat restrâns.

Date generale ale speciei Ciocănitorea neagră - *Dryocopus martius*.

Este o specie de ciocănitore de talie foarte mare. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul negru complet. Masculul are o pată roșie pe cap, care se întinde pe tot creștetul și ceafă. La femelă pata roșie este mai redusă, fiind prezentă doar în partea posterioară a creștetului și ceafă. Lungimea corpului este de 40-426 cm și are o greutate medie de 250-370 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 67-73 cm.

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în tot Palearcticul, din vestul Europei până în extremul orient (inclusiv în nordul Japoniei și Kamceatka). În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele montane.

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase.

Este foarte răspândită și nepretențioasă, având o distribuție în general uniformă în Transilvania, zonele montane, Subcarpați și nordul Dobrogei (inclusiv Delta Dunării); în restul țării are o distribuție mai restrânsă și prezență izolată în habitate mai bune. Densitățile depind de calitatea habitatelor, prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei. Cuibărește într-o gamă foarte largă de habitate: forestiere, parcuri, grădini, livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu abundență de arbori, dar poate cuibări și în arbori izolați sau aliniamente (inclusiv zăvoaie).

Ciocănitorea neagră este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte semnificativă a dietei (adulți și larve). De asemenea consumă specii care sunt ... mai multe

Populația globală este estimată la 6 300 000 - 10 400 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 1 110 000 - 1 820 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 14 500 - 57 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată ușor crescătoare. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna martie în zonele joase până în mai în zonele înalte. Femela depune de obicei 2-6 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 12-14 de zile. Puii devin zburători la 24-31 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți (conifere sau foioase). Scorbura este refolosită uneori în anul următor.

Neadaptarea managementului forestier la nevoile speciei constituie un risc major. Extragerea sistematică a arborilor maturi și a lemnului mort (sursă de hrană) influențează negativ densitatea.

Măsuri de conservare:

- Se vor păstra cel puțin 3 arbori maturi/ha cu diametru de peste 40 cm (preferabil peste 50 cm).
- Menținerea plopilor, cireșilor, sălciilor și a altor specii de arbori cu lemn moale în păduri, frecvent folosite de ciocănitore pentru excavarea

scorburilor. Plopilor sunt deosebit de importanți, deoarece, fiind o specie pionieră, cresc și îmbătrânesc mai repede, decât celelalte specii oferind posibilitatea ciocănitorei de a cuibări și în păduri mai tinere.

Date generale ale speciei Muscar gulerat - *Ficedula albicollis*

Muscarul gulerat este caracteristic pădurilor de foioase, parcurilor și grădinilor. Are lungimea corpului de 12-13,5 cm, cu o greutate de circa 12,7 g. Anvergura aripilor este de 22 cm. Penajul masculului este alb cu negru și se diferențiază de muscarul negru prin gulerul alb proeminent din jurul gâtului. Femela este maronie pe spate, cu pete albe pe aripi și abdomenul alb. Au ochii închiși la culoare, iar ciocul și picioarele sunt negre. Se hrănește cu insecte și cu fructe de pădure.

Este o specie răspândită în centrul și estul continentului european. Prinde insecte pe care le pândește de pe crengi, din zbor sau de pe sol. Preferă pentru cuibărit copacii maturi și scorburoși. Cuibărește și în cuiburi artificiale. Specia este în general monogamă, însă masculii din regiunile cu o densitate mică a perechilor, după depunerea ouălor de către femelă, pot căuta un nou teritoriu și pot încerca atragerea altor femele. Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de nouă ani și opt luni.

Populația europeană este mare, cuprinsă între 1.400.000-2.400.000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. În perioada 1990-2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația s-a menținut stabilă în cea mai mare parte a continentului.

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 5-7 ouă. Incubația durează 13-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 12-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Degradarea habitatelor și managementul comercial al pădurilor au un impact semnificativ. Păstrarea pădurilor mature cu mult lemn mort, amplasarea de cuiburi artificiale și un deranj redus contribuie la conservarea speciei.

Măsuri de conservare:

- Se vor păstra cel puțin 3 arbori maturi/ha cu diametru de peste 40 cm (preferabil peste 50 cm).
- Menținerea plopilor, cireșilor, sălciilor și a altor specii de arbori cu lemn moale în păduri.
- La nivelul întregului sit va fi menținută o proporție de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne. Va fi evaluată în termen de 2 ani distribuția pe clase de vârstă a arboretelor din sit pe baza planurilor de amenajament silvic, iar pe baza rezultatelor va fi reevaluată valoarea țintă a acestui parametru.
- Trebuie asigurat un volum de cel puțin 20 m³ de lemn mort/ha în păduri. Acest volum poate fi asigurat prin controlul scoaterii lemnului mort din păduri.

Date generale ale speciei: Muscar mic - *Ficedula parva*

Denumirea speciei vine din latină și înseamnă pasăre mică ce se hrănește cu smochine. Este caracteristică pădurilor de foioase și de amestec, umbroase și umede. Are lungimea corpului de 11-12 cm, cu o greutate de circa 10-11 g. Anvergura aripilor este de 18,5-21 cm. Masculul se diferențiază prin pieptul portocaliu și capul gri. Spatele este maroniu la fel ca al femelei. Caracteristice sunt petele albe de pe fiecare parte a cozii, foarte evidente când coada este deschisă. Se hrănește cu insecte și ocazional cu fructe.

Este o specie răspândită în nord-estul și centrul continentului european. Este teritorială și monogamă. Preferă pădurile bătrâne de peste 100 de ani cu mult lemn mort și cu un strat de arbuști redus, evitând pădurile tinere de sub 44 de ani. Cuibul, situat de obicei în scorbura unui copac sau în scobitura unei clădiri și mai rar amplasat în tufișuri este alcătuit din mușchi, iarbă și frunze. Este construit la o înălțime de 1-4 m, în cele mai multe cazuri de către femelă. Atinge maturitatea sexuală după un an. Iernează în sudul Asiei și în Africa.

Populația europeană este mare, cuprinsă între 3200000-4600000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. În perioada 1990-2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația s-a menținut stabilă în cea mai mare parte a continentului.

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4-7 ouă. Incubația durează în jur de 12-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 11-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an și de obicei perechea folosește același teritoriu de cuibărit mai mulți ani.

Degradarea habitatelor și managementul comercial al pădurilor au un impact semnificativ. Păstrarea pădurilor mature cu mult lemn mort și un deranj redus contribuie la conservarea speciei.

Măsuri de conservare:

- Se vor păstra cel puțin 3 arbori maturi/ha cu diametru de peste 40 cm (preferabil peste 50 cm).
- Menținerea plopilor, cireșilor, sălciilor și a altor specii de arbori cu lemn moale în păduri.
- La nivelul întregului sit va fi menținută o proporție de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne. Va fi evaluată în termen de 2 ani distribuția pe clase de vârstă a arboretelor din sit pe baza planurilor de amenajament silvic, iar pe baza rezultatelor va fi reevaluată valoarea țintă a acestui parametru.
- Trebuie asigurat un volum de cel puțin 20 m³ de lemn mort/ha în păduri. Acest volum poate fi asigurat prin controlul scoaterii lemnului mort din păduri.

Date generale ale speciei: acvilă mică - *Hieraetus pennata*

Este o specie de acvilă de talie mică, cu siluetă tipică cu 6 primare "digitale" și două forme distincte de penaj. Dimorfismul sexual este redus. Forma deschisă la culoare are penajul de corp de culoare albă pe partea ventrală, cu nuanțe maronii pe piept și cap, iar subalarele sunt albe, contrastând puternic cu penele de zbor de culoare închisă. Forma închisă la culoare are penajul corpului și subalarele de culoare maroniu închis și pene de zbor închise la culoare. Ambele forme au remigele primare interioare barate și mai deschise la culoare decât celelalte remige, contrast ușor de observat la indivizii în zbor. Penajul juvenililor apare și acesta sub cele două forme, asemănătoare cu ale adulților. Media de greutate a masculilor este de aproximativ 709 g, iar a femelelor este de 975 g, iar anvergura este de 110 - 132 cm.

Specia are o distribuție fragmentată, cuibărind în sud-vestul și estul Europei, nord-vestul și sudul Africii, iar în Asia ocupă fragmentat zone din fâșia centrală a continentului. Populațiile aflate la sud-vest de Munții Himalaya, cele din sudul Peninsulei Iberice și cele din sudul Africii sunt rezidente. În România specia cuibărește în zonele joase și de dealuri în special în sud-estul țării (Dobrogea fiind zona cea mai importantă), dar localizat și în vestul țării și interiorul arcului carpat. Ierneză în Africa și în sudul Asiei.

Specia cuibărește în România, sosind din cartierele de iernare în luna aprilie și părăsind locurile de cuibărire în luna august - începutul lunii septembrie.

Specia preferă pentru cuibărire habitatele forestiere în preajma cărora se află zone deschise, naturale sau mozaicuri agricole, propice pentru procurarea hranei. Tipurile de păduri în care specia cuibărește pot varia.

Dieta speciei este compusă din: păsări de talie mică și medie, micromamifere și mamifere de dimensiuni medii (iepuri, veverițe etc.), reptile și uneori insecte.

Acvila mică are două forme de culoare, complet diferite între ele (care la o primă privire ar indica specii diferite): una deschisă, cu partea ventrală albă și una închisă, cu partea ventrală maro roșcat. Proporția dintre cele două ... mai multe

Populația mondială a speciei este estimată la 149 000 - 188 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 23 100 - 29 100 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel european fiind considerată crescătoare. Populația din România este estimată la 150 - 320 de perechi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

Perioada de reproducere începe în intervalul aprilie - mai. Ponta este formată din 1 - 3 ouă, depuse la interval de 2 - 3 zile, fiind clocite de către femelă pentru 37 - 40 de zile, în această perioadă masculul aducând hrană femelei. Puii părăsesc cuibul după 50 - 54 de zile, fiind dependenți de adulți pentru încă aproximativ 1 - 2 luni. Cuibul este plasat în arbori înalți în cadrul habitatelor forestiere, sau în arbori izolați sau care fac parte din pâlcuri izolate, înconjurată de habitate deschise. Acesta este construit din ramuri și frunze, fiind adesea reutilizat în anii următori.

Principalele amenințări asupra speciei sunt legate de pierderea sau degradarea habitatelor forestiere împreună cu scăderea calității zonelor de hrănire din proximitatea acestora. Alte amenințări asupra speciei sunt: utilizarea pesticidelor organoclorurate, impactul cu turbinele eoliene și activitățile care pot degrada calitatea hranei (suprapășunat, agricultură intensivă, incendiarea vegetației etc.).

Măsuri de conservare:

- Menținerea unei proporții de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne, cu arbori ale speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure. Suprafața minimă a unui arboret bătrân trebuie să fie de cel puțin 10ha.
- În cazul identificării cuiburilor se vor crea două zone de protecție. În prima zonă, cu o rază de 100 m în jurul cuiburilor, va fi menținută fără intervenții silvice (3.14 ha/cuib. total $10 \times 3.14 = 31,4$ ha). A doua zonă, cea de tampon, va avea o rază de 300 m în jurul cuibului, unde trebuie evitat orice fel de deranj în perioada de cuibărire (20 ha/cuib. total $10 \times 20 = 200$ ha).

Date generale ale speciei Sfrâncioc roșiatic - *Lanius collurio*

Este o specie de sfrâncioc de talie mică. Dimorfismul sexual este mai accentuat decât la restul speciilor de sfrâncioci. Masculul are capul gri, spatele castaniu roșcat și pieptul alb cu nuanțe rozalii; banda neagră din zona ochilor, caracteristică sfrânciociilor este îngustă și se termină în zona ciocului. La femelă culorile sunt mai șterse, capul gri, maro pe spete și aripă, gri deschis cu striatii fine pe laterale; banda din zona ochilor este mai redusă și de culoare maro închis. Lungimea corpului este de 16-18 cm și are o greutate medie de 23-34 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 24-27 cm.

Numele de gen *Lanius* - măcelar, provine din cuvântul latin *laniare* - a rupe în bucăți (cu referire comportamentul de prădător, de sfâșiere a prăzii); numele de specie provine din cuvântul grec *kolluriōn* - denumirea unei păsări răpitoare (Aristotel), sau mai recent asociat cu denumirea de sfrâncioc.

Are o distribuție foarte largă, din Europa vestică, până în centrul Asiei. Pe latitudine, este răspândit din zona centrală a Scandinavei, până în sudul Europei, Turcia și Levant. În România, are o răspândire largă în toată țara, din Delta Dunării și zona de câmpie, până în zonele montane. Apare (în densități mai reduse) și în pajiștile montane/alpine.

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia ierneză în special în zona estică a Africii, din zona subsahariană, până în sudul continentului.

Cuibărește în toate habitate deschise, de pajiști și pășuni cu tufăriș, sau mozaicuri agricole, de culturi care alternează cu habitate seminaturale, cu tufe izolate sau în aliniamente. Intră inclusiv în localități unde găsește habitate propice (terenuri virane de la periferie, parcuri, grădini etc.).

Specie oportunist carnivoră, se hrănește în special cu insecte de talie mare (ortoptere, coleoptere, odonate etc) și vertebrate de talie mică (rozătoare, șopârle, broaște, păsări de talie mică). Toamna consumă și fructe mici (cireșe sălbatice, fructe de soc etc.).

Este cea mai abundentă și răspândită specie de sfrâncioc din România. Datorită declinului dramatic în Europa de vest, a devenit o specie cheie pentru rețeaua Natura 2000. România, datorită populației abundente, are o responsabilitate mare în ceea ce privește asigurarea conservării speciei pe termen lung.

Populația globală este puțin cunoscută, fiind estimată la 28 800 000 - 47 700 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 7 440 000 - 14 330 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 1 600 000 - 3 600 000 de perechi cuibăritoare. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată descrescătoare, care continuă declinul dramatic înregistrat în perioada 1970 - 1990 în vestul și nord-estul continentului. În România, tendința populațională este considerată stabilă.

Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește aproape exclusiv femela. Incubarea durează 12-16 zile. Puii devin zburători la 14-16 zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din plante verzi, căptușite cu materii vegetale, lână puf de plante etc; sunt amplasate în tufe dense și spinoase, de obicei la înălțime mică (1-1,5 m).

Specia are nevoie de habitate naturale sau seminaturale pentru cuibărire. De asemenea, prezenta tufelor este obligatorie, astfel că eliminarea completă a acestora la curățirea pășunilor are un efect negativ accentuat. Un alt factor negativ semnificativ este intensificarea agriculturii cu utilizarea pe scară largă a pesticidelor - fenomen care duce la reducerea sursei de hrană și colapsul populațiilor. De aceea, densitățile sunt mai mari în zonele cu agricultură tradițională (Transilvania, Subcarpați) decât în cele cu agricultură intensivă (Bărăgan).

Măsuri de conservare:

- Păstrarea unui procent de 5-20% de tufișuri sau benzi de tufișuri răsfirate pe pășuni/fânațe. Tufărișurile compacte nu sunt benefice speciei, deoarece aceasta folosește numai vegetația mai înaltă de pe marginea tufărișurilor pentru cuibărit, Totodată specia rareori folosește tufărișurile din văi.
- Protejarea arborilor izolași în habitatele deschise și asigurarea regenerării lor.

Date generale ale speciei Sfrâncioc cu frunte neagră - *Lanius minor*

Este o specie de sfrâncioc de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul relativ similar: capul și spatele gri, obrajii albi, coada neagră; pieptul are o nuanță deschisă de roz; banda neagră din zona ochilor, caracteristică sfrânciocilor este lată și se continuă și pe frunte; aripile sunt negre, cu o pată albă în zona centrală. Lungimea corpului este de 19-21 cm și are o greutate medie de 41-61 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 32-34 cm.

Are o distribuție largă, din Europa sudică și estică, până în centrul Asiei (lipsește în jumătatea nord vestică a Europei). Pe latitudine, este răspândit din zona mediteraneană și a Asiei Mici, până în sudul Lituaniei. În România, are o răspândire largă în toată țara, din Delta Dunării până în zona dealurilor înalte subcarpatice.

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia iernează în sudul continentului African.

Cuibărește în habitate deschise, de pajiști sau mozaicuri agricole, cu arbori; uneori cuibărește și în livezi. Preferă pentru cuibărit habitate de pajiște sau pășune cu arbori sau în aliniamente (plopi), inclusiv zăvoaie. Cuibărește frecvent în arborii de pe marginea șoselelor.

Specie aproape exclusiv insectivoră, consumă insecte de talie mare (în special ortoptere și coleoptere). Ocazional consumă păianjeni sau alte nevertebrate. Foarte rar consumă și micromamifere sau păsări de talie mică.

Fiind rar la nivel european (distribuit în special în partea sud-estică a continentului), sfrânciocul cu frunte neagră este o specie de referință pentru rețeaua Natura 2000. România, datorită populației mari, are o ... mai multe

Populația globală este puțin cunoscută, fiind estimată la 1 200 000 - 3 260 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 331 000 - 896 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 65 000 - 130 000 de perechi cuibăritoare. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată descrescătoare, iar în perioada 1999 - 2013 specia a înregistrat un declin abrupt. În România, tendința populațională este deocamdată necunoscută.

Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește femela (masculul hrănește femela). Incubarea durează 14-16 zile. Puii devin zburători la 14-19 zile. Păsările cuibăresc în general semi-colonial (uneori și izolat), câteva perechi împărțind același teritoriu. Cuiburile sunt elaborate, cu structură din plante verzi, căptușite cu materii vegetale, în special plante aromatice, lână, puf de plante etc; sunt amplasate în arbori pe ramurile laterale.

Specia cuibărește semi-colonial și are nevoie de o succesiune de arbori pentru amplasarea cuiburilor. Astfel că tăierea arborilor de pe marginile drumurilor și din pajiști/pășuni reprezintă o amenințare majoră. Un alt factor negativ semnificativ este intensificarea agriculturii cu utilizarea pe scară largă a pesticidelor - fenomen care duce la reducerea sursei de hrană și colapsul populațiilor.

Măsuri de conservare: Menținerea aliniamentelor de arbori. Copacii solitari din pășuni sau zonele agricole sunt locuri importante atât pentru cuibărit dar ca și habitat de hrănire.

Date generale ale speciei Ciocârlie de pădure - *Lullula arborea*

Ciocârlia de pădure este caracteristică zonelor deschise din pădurile de foioase sau conifere, cu vegetație ierboasă abundentă. Este mai mică și mai zveltă decât ciocârlia de câmp. Lungimea corpului este de 13,5-15 cm, iar greutatea de 23-35 g. Penajul este maroniu și se distinge de celelalte ciocârlii prin benzile albe de deasupra ochilor ce se unesc pe creștet. Penajul este similar la ambele sexe. Se hrănește cu insecte și semințe.

Este o specie răspândită pe tot continentul european. Are un zbor ondulatoriu. Cântă dimineața devreme și seara, cântă atât în zbor cât și așezată pe un suport sau chiar pe sol. Este monogamă. Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Ierneză în Orientul Mijlociu. Longevitatea cunoscută este de cinci ani și 11 luni.

Populația europeană este mare, cuprinsă între 1300000-3300000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ între 1970-1990, iar apoi în perioada 1990-2000 a înregistrat un nivel stabil pe continentul european. În România populația estimată este de 65000-87000 de perechi. Cele mai mari efective sunt înregistrate în Spania, Turcia și Rusia.

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-5 ouă în lunile aprilie-iulie, cu o dimensiune de circa 21 x 16 mm și o greutate medie de 2,8 g (din care 6% este coajă). Incubația durează în jur de 14-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători după 11-13 zile. În cazul în care femela începe incubarea unei noi ponte, masculul are grijă de pui până când devin independenți. Depune două sau trei ponte pe sezon.

Folosirea insecticidelor are un impact puternic asupra populației. Păstrarea pădurilor deschise cu vegetație ierboasă înaltă, care să asigure condiții de cuibărit și hrănire, este prioritară.

Măsuri de conservare:

- Păstrarea unui procent de 5-20% de tufișuri sau trupuri/benzi de tufișuri răsfirate pe pășuni/fânațe. Tufărișurile compacte nu sunt benefice speciei, deoarece acesta folosește numai vegetația mai înaltă de pe marginea tufărișului pentru cuibărit, iar interiorul nu este utilizat deloc. Totodată specia rareori folosește tufărișurile din văi (inclusiv văile mici), unde de obicei vegetația arbusticolă este menținută.
- Protejarea arborilor izolați în habitatele deschise, asigurarea regenerării lor.

Date generale ale speciei viespar - *Pernis apivorus*

Viesparul, cunoscut și sub denumirea de șorecarul viespilor, este o specie caracteristică pădurilor de foioase cu poieni. Lungimea corpului este de 52-59 cm și greutatea medie de 750 g pentru mascul și 910 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 113-135 cm. Lungimea corpului este puțin mai mare decât a șorecarului comun (*Buteo buteo*) și poate fi ușor confundat cu acesta, mai ales de la distanță. Sexele pot fi diferențiate după penaj, ceea ce este o situație neobișnuită pentru păsările mari de pradă. Masculul are capul gri-albăstrui iar femela maro. În general, femela este mai închisă la culoare decât masculul. Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, păsări, șopârle și șerpi.

Este o specie cu răspândire largă pe tot continentul european. Uneori poate fi văzut planând, utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție caracteristică. De obicei zboară jos și se așază pe crengi, păstrându-și corpul într-o poziție orizontală, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Cuibărește adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Iernezează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 29 de ani.

Populația europeană a speciei este mare, cuprinsă între 110000-160000 de perechi. Aceasta s-a menținut stabilă în perioada 1970-1990. Deși în Finlanda și Suedia populația s-a redus în perioada 1990-2000, în Rusia, Belarus și Franța, unde apar cele

mai mari populații, acestea s-au menținut, ceea ce a făcut ca specia să se păstreze stabilă în ansamblu. În România populația estimată este de 2000-2600 de perechi.

Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Femela depune 2-3 ouă la sfârșitul lunii mai și început de iunie, cu o dimensiune medie de circa 51,9 x 40,3 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la 40-44 de zile însă rămân la cuib până la 55 de zile.

Braconajul reprezintă principala amenințare pentru această specie, iar oprirea vânătorii poate contribui la reducerea acestei presiuni.

Măsuri de conservare:

- Va fi menținut o proporție de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne, cu arbori cu diametrul mediu de 35 cm (măsurat la înălțimea pieptului) ale speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure.
- Suprafața minimă a unui arboret bătrân trebuie să fie cel puțin 10 ha.
- Suprafața pădurilor trebuie păstrată constantă.
- În zona habitatelor de hrănire pajiștile se vor menține în starea naturală (pășuni, fânețe)

Date generale ale speciei ghionoaiă sură - *Picus canus*

Este o specie de ciocănitoare de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul relativ similar: capul gri cu ”mustață” neagră îngustă, abdomenul gri deschis, pal, iar spatele verde. Masculul are o pată roșie pe frunte (lipsește la femelă). Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 125-165 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 38-40 cm.

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în tot Palearcticul, din Europa centrală până în extremul orient (inclusiv în nordul Japoniei și Korea). În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele submontane.

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase.

Deși este foarte răspândită, are anumite preferințe de habitat, fiind astfel mai sensibilă la modificări. Are o distribuție în general uniformă în Transilvania, Moldova, zonele submontane, Subcarpați și Dobrogea (inclusiv Delta Dunării); în zonele de câmpie are o distribuție mai restrânsă (rară în sud-vest) și prezență izolată în habitate mai bune. Densitățile depind de calitatea habitatelor, prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei. Cuibărește în special în habitate forestiere, dar și parcuri și zăvoaie. Preferă pentru cuibărit forestiere cu luminișuri, cu abundență de arbori morți. Intră pentru cuibărit mai spre interior decât ghionoaiă verde.

Ghionoaiă sură este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte ... mai multe

Populația globală este momentan necunoscută, datorită faptului că au existat recent modificări taxonomice și unele subspecii au devenit specii (totalurile trebuind recalculat). Cea europeană este estimată la 187 000 - 360 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 30 000 - 60 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație mare și un teritoriu de răspândire întins, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată ușor crescătoare. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți morți (sau cu lemn moale).

Fiind mai sensibilă la modificările de habitat, extragerea continuă a arborilor morți sau lăncezi, precum și a arborilor maturi din habitatele forestiere, constituie o amenințare majoră și serioasă la adresa speciei. Eforturile de conservare trebuie să se concentreze pe păstrarea unui cadru cât mai natural în habitatele forestiere țintă, în special în cazul celor incluse în rețeaua Natura 2000.

Măsuri de conservare:

- Se vor păstra cel puțin 3 arbori maturi/ha cu diametru de peste 40 cm (preferabil peste 50 cm).
- Menținerea plopilor, cireșilor, sălciilor și a altor specii de arbori cu lemn moale în păduri.
- La nivelul întregului sit va fi menținută o proporție de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne. Va fi evaluată în termen de 2 ani distribuția pe clase de vârstă a arboretelor din sit pe baza planurilor de amenajament silvic, iar pe baza rezultatelor va fi reevaluată valoarea țintă a acestui parametru.
- Trebuie asigurat un volum de cel puțin 20 m³ de lemn mort/ha în păduri. Acest volum poate fi asigurat prin controlul scoaterii lemnului mort din păduri.

Date generale ale speciei huhurez mare - *Strix uralensis*

Specie de pasăre răpitoare de noapte de talie medie. Sexele sunt asemănătoare (femela fiind mai mare). Penaj gri-marونیu gălbui deschis (mai deschis decât la huhurezul mic), striat cu brun. Cap rotund cu disc facial gri-gălbui uniform, ochi negri și cioc galben. Coada lungă sub formă de pană de despicat (vizibilă în zbor) prezintă pe partea dorsală dungi întunecate și late. Lungimea corpului este de 50-59 cm, anvergura aripilor este de 103 – 124 de cm, iar greutatea de 500 – 950 grame la mascul și 570 – 1300 grame la femelă.

Specia are o distribuție largă în regiunea Palearctică, începând din zona nordică și central estică a Europei până în estul Asiei. În Asia centrală distribuția corespunde aproximativ cu cea a pădurilor boreale, iar în sud-est coboară până în Coreea de Sud și Japonia. În România specia cuibărește în zonele de deal și de munte, urcând până în etajul pădurilor de amestec (fag cu molid).

Specia cuibărește în România, fiind sedentară.

Trăiește în pădurile boreale bătrâne, care alternează cu zone deschise (turbării, luminișuri sau rariști de arbori) și terenuri agricole mici. În România, specia este prezentă în pădurile de deal și montane, în special în cele de gorun, gorun cu fag, fag sau amestec de fag cu molid.

Specie carnivoră, se hrănește cu mamifere de talie mică (șoareci, chițcani) sau medie (iepuri), amfibieni, șopârle și insecte. Ocazional se hrănește și cu păsări mici sau chiar de talie mai mare (precum porumbei, ieruncă etc.).

Este o specie agresivă în perioada cuibăritului, în special când puii sunt gata să părăsească cuibul. Femela atacă furios intrușii din apropierea cuibului.

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 396 000-1 140 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 50 000-143 000 de perechi. Tendința la nivel european este în creștere.

În România, populația estimată este de 6 000 – 12 000 de perechi. Tendința populațională este deocamdată necunoscută.

Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna martie. Depune 2-4 ouă, pe care le clocește femela timp de 28 - 35 de zile, perioadă în care aceasta este hrănită de către mascul. Puii părăsesc cuibul după 35 - 40 de zile, dar rămân în preajma părinților și sunt hrăniți și apărați de către aceștia pentru încă două luni. Cuibărește izolat în trunchiuri de arbori (de tip "horn"), scorburi artificiale sau cuiburi de păsări răpitoare de zi, abandonate.

Principala amenințare este legată de degradarea și distrugerea habitatelor prin înlăturarea arborilor bătrâni și a trunchiurilor asemănătoare cu un horn (coș de fum) ceea ce duce la absența locurilor propice pentru cuibărit.

Alte amenințări: utilizarea intensivă a pesticidelor în agricultură, coliziunile cu firele electrice, deranjul și braconajul.

Măsuri de conservare:

- La nivelul întregului sit va fi menținută o proporție de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne.
- Suprafața minimă a unui arboret bătrân trebuie să fie cel puțin 10 ha.
- Suprafața pădurilor trebuie să fie constantă.

3.2.2.4. Măsuri specifice de protecție adoptate de amenajament din planul de management al sitului sau din măsurile minime de conservare aprobate

Neexistând plan de management, amenajamentul a adoptat pe lângă setul de măsuri ce decurg din Normele Tehnice în vigoare și setul minim de măsuri de protecție sau măsuri minime de conservare elaborat de A.N.A.N.P. și aprobat, pentru arii protejate care nu au plan de management.

Ca și măsuri de protecție generale se pot menționa următoarele (extras din amenajamentul silvic):

1. Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă

Având în vedere structura actuală a pădurii și caracteristicile geoclimatice, teritoriul studiat prezintă riscuri (minore) din punct de vedere al doborâturilor și rupturilor de vânt și de zăpadă, în prezent fiind semnalate doborâturi de vânt în cadrul parcelor din sit într-un singur arboret dar intensitatea fenomenului este slabă, fenomenul fiind prezent izolat la specii de rășinoase introduse artificial și expuse vânturilor dominante pe microstațiuni cu solul superficial.

Ca măsuri de prevenire a riscurilor apariției doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă se amintesc:

- menținerea sau refacerea structurilor diversificate spațial;
- igienizarea permanentă a arboretelor prin tăieri de igienă și conservare;
- introducerea speciilor de amestec în arborete tinere cu structura echienă sau relativ echienă;
- executarea sistematică a tăierilor de îngrijire.

2. Protecția împotriva incendiilor

Arboretele din cuprinsul unității studiate nu au suferit incendieri recente.

Pentru evitarea unor viitoare incendii se recomandă:

- întreținerea și extinderea rețelei de locuri de odihnă și fumat, mai ales de-a lungul drumurilor și în preajma traseelor de tranzit;
- dotarea cu materiale de intervenție de calitate corespunzătoare a pichetelor pentru paza contra incendiilor;
- limitarea circulației în pădure;
- intensificarea propagandei de prevenire a incendiilor și extinderea rețelei de panouri de avertizare;
- efectuarea de patrulări intense în perioadele și în zonele expuse.

3. Protecția împotriva poluării industriale

Datorită amplasării geografice și structurii fondului forestier, zona studiată nu este expusă decât influenței poluării generale a atmosferei.

Singura recomandare generală se referă la necesitatea păstrării sau refacerii structurii naturale a fiecărui arboret în parte, această structură asigurând rezistența la acest factor.

De asemenea se va urmări evitarea poluării izolate, datorată activităților curente (cu carburanți, lubrifianți, pesticide, etc) prin interzicerea depozitării substanțelor și compușilor minerali și organici, precum: gunoiul de grajd, insecticide, pesticide, metale grele, organoclorine, hidrocarburi aromatice policiclice, izotopi radioactivi în apropierea surselor de apă, conform legislației în vigoare și prin interzicerea folosirii substanțelor chimice care conțin substanțe active, de tip neonicotionoid.

4. Protecția împotriva bolilor și altor dăunători

Nu s-au semnalat în ultimii ani atacuri masive de dăunători (aceștia există endemic și provoacă anual pagube de intensități slabe, fără a avea caracter de atac de masă).

În scop profilactic se recomandă:

- conservarea arboretelor de tip natural etajate și amestecate, cu densități normale, cu subarboret bogat, parcurse susținut cu lucrări de îngrijire și tăieri de igienă;
- diminuarea pagubelor produse de alți factori dăunători (vânt, zăpadă, vânat, exploatare);
- protejarea entomofaunei folositoare;
- cojirea trunchiurilor de rășinoase doborâte.

5. Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscure anormală

Fenomenul uscării anormale nu este prezent la cele două parcele din cadrul sitului dar apare pe aproximativ 23% din suprafața fondului forestier studiat dar intensitatea este slabă în totalitate, fiind vorba despre uscure izolată la elemente de rășinoase introduse artificial și, mai rar, în unele arborete de fag sau cvercinee.

Pentru prevenirea apariției și extinderii fenomenului de uscure prematură se recomandă:

- extragerea cu prioritate, în cadrul lucrărilor de îngrijire, de conservare și de regenerare, a arborilor uscați sau în curs de uscure dar va fi asigurat un volum de până la 20m³ lemn mort /ha în arboretele de cvercinee din situl Natura 2000;
- menținerea subarboretului;
- folosirea la lucrările de împădurire a puieților de proveniență locală.

6. Măsuri de prevenire a alunecărilor și eroziunilor

Relieful, substratul litologic precum și structura actuală a fondului forestier nu favorizează apariția acestor fenomene. În prezent acest fenomen este semnalat într-un singur arboret, în afara ariei protejate, pe o suprafață de 1,77 ha și prevăzut cu lucrări de igienă.

Ca măsură preventivă, tratamentele adoptate urmăresc evitarea dezgolirii solului, prin promovarea regenerării naturale și completarea golurilor neregenerate, măsura fiind considerată suficientă pentru prevenirea vătămarilor.

7. Măsuri în cazul apariției unor calamități naturale

În cazul apariției unor calamități naturale (doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă, incendii, uscure în masă, atacuri de dăunători, etc.) în care intensitatea fenomenelor afectează arbori al căror volum depășește prevederile amenajamentului referitoare la volumul de extras, efectele neputând fi înlăturate prin aplicarea lucrărilor propuse în prezentul amenajament, se vor aplica prevederile „Ordinului nr. 766 din 2018 al Ministerului Apelor și Pădurilor pentru aprobarea Normelor tehnice privind elaborarea amenajamentelor silvice, modificarea prevederilor acestora și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier și a Metodologiei privind aprobarea depășirii posibilității/posibilității anuale în vederea recoltării produselor accidentale I”. În cazul în care apar modificări legislative în ceea ce privește apariția unor calamități se vor respecta prevederile legale în vigoare de la data apariției fenomenului.

Principalele soluții/măsuri optime, care se pot lua în cazul apariției unor calamități naturale (doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă, incendii, uscare în masă, atacuri de dăunători, etc.), în vederea eliminării cât mai rapide a efectelor negative a acestora și a stopării extinderii fenomenelor, sunt următoarele:

- În cazul fenomenelor dispersate este necesară inventarierea cât mai rapidă a arborilor afectați în vederea determinării volumului rezultat, pentru a stabili dacă este necesară modificarea prevederilor amenajamentului (dacă volumul arborilor afectați este mai mare de 20% din volumul arboretului existent la data apariției fenomenului);
- În cazul fenomenelor concentrate este necesară determinarea cât mai rapidă și exactă a suprafeței afectate pentru a stabili dacă este necesară modificarea prevederilor amenajamentului (dacă arborii afectați, dintr-un arboret sunt concentrați pe o suprafață de peste 5.000 m²);
- În cazul în care este necesară modificarea prevederilor amenajamentului se impun următoarele:
 - a. Convocarea, cât mai rapidă a persoanelor care trebuie să participe la efectuarea analizei în teren: șeful ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, expertul C.T.A.P., un reprezentant al structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, un reprezentant al structurii de administrare/custodelui ariei naturale protejate, un reprezentant al autorității teritoriale pentru protecția mediului;
 - b. Întocmirea cât mai rapidă, de către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, a documentației necesare în conformitate cu prevederile ordinului 3814/06.11.2012 (sau a legislației în vigoare la data apariției fenomenului);
- Punerea în valoare a arborilor afectați;

Extragerea arborilor afectați cât mai repede cu putință pentru a evita extinderea fenomenelor sau apariția altor fenomene (ex: în cazul arborilor de rășinoase, afectați de doborâturi, neextragerea acestora cât mai urgent posibil poate duce la deprecierea lemnului și apariția atacurilor de ipidae, etc.);

8. Măsuri de protecție și conservare a habitatelor speciilor de interes avifaunistic

- Menținerea unei proporții de cel puțin 30% a pădurilor bătrâne, în măsura în care acest lucru este posibil și datorită structurii actuale pe clase de vârstă, cu arbori ale speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure.
- Suprafața minimă a unui arboret bătrân va fi de cel puțin 10ha în măsura în care acest lucru este posibil datorită structurii pe proprietăți a fondului forestier.
- Protejarea etajului arbustiv din parcelele aflate în situl Natura 2000.
- interzicerea trecerii turmelor prin pădure în vederea păstrării structurii pădurilor, atât a stratorilor de erbacee cât și a arbuștilor, păstrarea lizierelor
- Se vor păstra cel puțin 3 arbori maturi/ha. Vor fi desemnați arbori cu diametru de peste 40 cm.

4. LEGĂTURA DINTRE PLAN (AMENAJAMENTUL SILVIC) ȘI MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE

Fondul forestier studiat se suprapune parțial peste situl de importanță avifaunistică ROSPA0117 Drocea-Zărand inclus în rețeaua ecologică „Natura 2000” care nu are încă un plan de management aprobat.

4.1. ZONAREA FUNCȚIONALĂ A SUPRAFETEI DIN U.P. II PĂDURE PRIVATĂ COMUNALĂ ȘI PERSOANE FIZICE TAUȚ PESTE CARE SE SUPRAPUNE SITUL DE IMPORTANȚĂ AVIFAUNISTICĂ

Cele 56,47 ha păduri, incluse în rețeaua ecologică „Natura 2000”, pe categorii funcționale și tipuri de categorii funcționale, sunt repartizate astfel :

Tabel 4.1.1.

Grupa funcțională	Categoria funcțională	Tipul funcțional	Suprafața ha	Semnificația categoriei funcționale
I	1C 5R	4	55,47	1C - Arboretele situate pe versanții râurilor și pâraielor din zonele montane, de dealuri și colinare, care alimentează lacurile de acumulare și naturale (T.IV) – Lacul Tauț. 5R - Arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru specii de interes deosebit incluse în arii de protecție specială avifaunistică, în scopul conservării speciilor de păsări (din rețeaua ecologică Natura 2000 – SPA) – aria naturală ROSPA0117 – Drocea Zărand
	2A	2	1,00	2A - Arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substrat de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substrat litologice (T.II)
Total grupa I			56,47	-

Tipul funcțional grupează toate categoriile funcționale pentru care sunt indicate măsuri silviculturale similare. Astfel :

- Tipul II (T II) – păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții speciale de protecție situate în stațiuni cu condiții grele sub raport ecologic, precum și arborete în care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnoasă, impunându-se numai lucrări speciale de conservare ;

- Tipul IV (T IV) – păduri și terenuri destinate împădurii cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise, pe lângă grădinărit și cvasigrădinărit, și alte tratamente, cu impunerea unor restricții speciale în aplicare ;

Pădurile din situl de importanță avifaunistică, în care se reglementează recoltarea de produse principale, sunt arborete de **tipul IV** de categorii funcționale. Aceste arborete au funcții de protecție și producție, și în ele se pot aplica doar anumite tratamente, prevăzute în normele tehnice, potrivit condițiilor ecologice, social-economice și tehnico-organizatorice. De asemenea, în aceste arborete se poate executa întreaga gamă a lucrărilor de îngrijire, restricțiile în aplicarea acestora (diminuarea procentelor de extras, etc.) fiind minime.

Având în vedere cele anterior prezentate, amenajamentul trebuie să facă parte integrantă din planul de management al ariilor naturale protejate (conform Legii 46 / 2008 – Codul Silvic). Aceasta și pentru faptul că amenajamentul contribuie, în mod evident, la menținerea și îmbunătățirea biodiversității și stării de conservare a întregului fond forestier din zonă, totodată punând accent pe

rolul mediogen remarcabil, pe care îl îndeplinesc pădurile în totalitatea lor, fie că fac parte din arii naturale protejate, fie că sunt limitrofe sau nu acestora.

Trebuie menționat că, prin măsurile propuse de amenajamente se asigură conservarea habitatelor și speciilor protejate.

5. ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ASUPRA SPECIILOR ȘI HABITATELOR DIN ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ PRIN REȚEAUA ECOLOGICĂ „NATURA 2000”

5.1. GENERALITĂȚI

În România, amenajarea unitară a pădurilor, pe baze științifice, moderne, a început cu peste 60 de ani în urmă (în jurul anului 1950), după naționalizarea principalelor mijloace de producție (implicit a pădurilor), din anul 1948.

În perioada scursă de la prima amenajare unitară s-au mai făcut, în toate ocoalele silvice din țară, încă 5-6 reamenajări (numite inițial revizuiți amenajistice), principala rezultanta a aplicării în practică a prevederilor acestora - menținerea integrității pădurilor și a biodiversității naturale – fiind o mărturie, a calității managementului asigurat de personalul silvic, în baza amenajamentelor silvice.

Având în vedere că înglobează cunoștințe, cercetări și analize pluridisciplinare, amenajamentele silvice, departe de a putea fi considerate simple regulamente de exploatare, au un rol benefic asupra pădurii, prin asigurarea permanenței și integrității acesteia, necesare menținerii stării favorabile de conservare a habitatelor și speciilor.

Reglementările pe care amenajamentele le implementează (împreună cu alte acte legislative ale sectorului silvic), asigură existența și protecția anumitor componente și conexiuni ale ecosistemelor din ocolul silvic analizat (inclusiv ale habitatelor și/sau speciilor protejate), lipsa amenajamentelor (reglementărilor acestora), putând duce la grave și ireparabile perturbații în însăși existența ecosistemelor respective.

Aceste aspecte sunt valabile atât la nivelul întregului fond forestier al ocolului silvic în studiu, cât și la nivelul arboretelor din siturile de importanță comunitară din zona acestuia.

Crearea condițiilor pentru menținerea și asigurarea stabilității biodiversității ecosistemelor și speciilor de plante și/sau animale (din întreg fondul forestier național, nu numai din zona siturilor constituite în acesta), este un deziderat de prim ordin al amenajamentului silvic.

Câteva din căile de acțiune prin care se realizează dezideratul anterior amintit, regăsite în amenajament la „zonarea funcțională” și în prevederi, sunt :

- conservarea arboretelor din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI);
- conducerea arboretelor la vârste de peste 100 ani, urmărindu-se, îndeosebi, regenerarea lor naturală din sămânță ;
- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere prin care să se mențină și să se îmbunătățească starea de sănătate, stabilitatea și biodiversitatea naturală a fiecărui arboret și a pădurii în ansamblul ei ;
- promovarea unor compoziții de regenerare cât mai apropiate de cele ale tipurilor natural fundamentale de pădure ;
- utilizarea în cazul regenerărilor artificiale a materialelor forestiere de reproducere – puieți, sămânță, etc., de proveniență locală ;
- planificarea tăierilor de regenerare în spiritul continuității recoltelor pe durate de minimum 60 de ani - conduce la realizarea unui mozaic de habitate naturale aflate în diverse

stadii de dezvoltare, lucru benefic, în primul rând, pentru menținerea și dezvoltarea populațiilor de animale și păsări ce viețuiesc în zonă ;

- luarea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea incendiilor ;
- ținerea sub control a efectivelor populațiilor de insecte dăunătoare (care pot produce gradații catastrofale) și prin protejarea dușmanilor naturali ai acestora ;
- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul activității de vânătoare, prin distribuirea de hrană complementară și suplimentară atunci când este necesar, menținându-se efectivele și proporțiile pe sexe la niveluri optime, asigurându-se astfel o stare bună de sănătate, evitându-se producerea unor epizootii, totodată respectându-se cu strictețe perioadele de prohibiție și evitându-se executarea unor lucrări deranjante în perioada de împerechere ;
- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul pescuitului, prin amplasarea de construcții hidrotehnice speciale care să contribuie la oxigenarea apei, repopulări cu specii indigene, menținerea arborilor de pe marginea cursurilor de apă, care asigură umbră și hrană, evitarea unor posibile epidemii și respectarea, cu strictețe, a perioadele de prohibiție ;
- recoltarea rațională și ecologică a fructelor de pădure, ciupercilor comestibile și a speciilor de plante medicinale ;

În plus față de cele anterior prezentate, cel puțin în fondul forestier inclus în siturile de importanță comunitară și în imediata vecinătate a acestora (zona care este posibil să afecteze negativ vizibil situl), în amenajamentele silvice **nu** s-au propus următoarele lucrări :

- producerea, utilizarea, stocarea, transportul sau manipularea de substanțe, noxe, aerosoli, materiale sau deșeuri solide, care ar putea afecta speciile sau habitatele din siturile „Natura 2000”;
- realizarea de construcții forestiere (inclusiv de instalații de transport - drumuri) ;
- realizarea unor activități care să devieze cursuri de apă, să genereze poluare fonică, luminoasă, atmosferică, sau prin care să se exploateze diverse zăcăminte minerale (de suprafață sau subterane) sau cursuri de ape ;
- realizarea de defrișări în vederea schimbării categoriei de folosință a terenului ;
- efectuarea unor activități care să determine deteriorarea sau dispariția (distrugerea) unor habitate sau specii de interes comunitar ;
- inundarea unor terenuri ;
- crearea unor bariere, de orice natură, care să ducă la izolarea reproductivă a vreunei specii de interes comunitar.
- activități sau lucrări care să afecteze, direct sau indirect, zonele de hrănire, reproducere sau migrare a speciilor de interes comunitar ;

În habitatele de pădure din zona de suprapunere a sitului de importanță avifaunistică peste fondul forestier, în arboretele de protecție și producție, pe lângă funcțiile prioritare de protecție evidențiate de categoriile funcționale atribuite arboretelor (categorii de IV), se reglementează și producția de masă lemnoasă, cu respectarea tuturor restricțiilor impuse de legile și normativele în vigoare.

Având în vedere cele anterior prezentate, se poate afirma că impactul potențial asupra habitatelor și/sau speciilor de plante sau animale protejate din zona analizată, este minimal (practic nesemnificativ) și de foarte scurtă durată (având în vedere că prevederile amenajamentelor sunt pentru o perioadă de 10 ani, suprafața pe care se va executa o lucrarea, implicit timpul de execuție al acesteia, este foarte redusă – 10 % din cea înregistrată în planurile de recoltare și cultură).

Prevederile amenajamentelor, prin însuși faptul că asigură continuitatea și extinderea pădurii (prin completarea golurilor și/sau împădurirea suprafețelor destinate împăduririi), nu pot prezenta un impact potențial. Impactul prevederilor amenajamentelor este foarte limitat, în primul rând datorită suprafețele foarte mici pe care se va interveni cu diverse lucrări în raport cu suprafețele habitatelor

respective (a se vedea tabelul 5.2.1.) și în al doilea rând prin faptul că, așa cum s-a mai arătat, o parte din speciile protejate nu au o legătură directă cu habitatele de pădure. O confirmare a acestei afirmații o constituie faptul că majoritatea speciilor protejate se dezvoltă la fel de bine și în alte zone (teritorii) în care se aplică aceleași lucrări, unele chiar mai intensive.

Puținele intervenții care se fac sau se vor face în vederea realizării prevederilor amenajamentelor, sunt organizate în spațiu și timp de așa natură încât întreaga faună din zonă să aibă liniștea necesară și să nu fie periclitată în nici un fel și se va avea în vedere ca lucrările silvice să fie programate de așa natură încât perioada de execuție a lor să **nu se suprapună** cu perioadele critice pentru speciile de interes comunitar.

Analiza impactului potențial asupra speciilor din fauna protejată prin constituirea siturilor de importanță comunitară și/sau a ariilor de protecție specială avifaunistică incluse în rețeaua ecologică „Natura 2000”, s-a făcut, în mod indirect, prin analiza impactului potențial asupra habitatelor de pădure din zona de suprapunere a ariei protejate peste fondul forestier din U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț .

5.1.1. Identificarea aspectelor de mediu

Evident, în cazul amenajamentului, aspectele de mediu, respectiv acele activități care pot interacționa cu mediul, sunt lucrările propuse a se executa în perioada de aplicare – 10 ani. Toate aceste lucrări, într-o măsură mai mică sau mai mare interacționează cu mediul iar efectele pot fi favorabile sau nefavorabile, de scurtă sau de lungă durată.

În general, lucrările propuse de amenajament nu pot avea decât un efect benefic asupra habitatelor deoarece legislația și toate principiile/instrucțiunile care stau la baza amenajamentului sunt în concordanță cu dezideratele de mediu.

Acest lucru se confirmă și prin faptul că starea actuală a pădurii, în ansamblul ei, ca rezultat al gospodăririi anterioare pe bază de amenajamente, este bună și foarte bună, motiv pentru care a fost posibilă constituirea de rezervații naturale și situri/arii de interes comunitar, în zona în studiu și în multe alte suprafețe care, peste 65 de ani, au beneficiat de prevederile amenajamentelor silvice.

Lucrările propuse de amenajament, ca de altfel, toate soluțiile tehnice adoptate, au la bază în primul rând o zonare funcțională. Pe baza acesteia, s-a stabilit care păduri sunt supuse regimului de ocrotire integrală sau regimului de conservare deosebită și care sunt destinate protecției și producției. Chiar și în cadrul pădurilor în care este permisă organizarea producției de masă lemnoasă, zonarea funcțională a intervenit prin aplicarea unor restricții, în raport de funcțiile de protecție atribuite fiecărui arboret în parte, implicit pădurii în ansamblul ei.

În general, toate lucrările prevăzute de amenajamente nu pot influența performanțele de mediu decât în mod favorabil.

Aplicarea lucrărilor prevăzute de amenajament, pe termen lung, are un vizibil și semnificativ impact favorabil, însă limitat și pe termen scurt, impactul poate fi și parțial nefavorabil, acest aspect manifestându-se doar local și cu o nefavorabilitate nesemnificativă, fără urmări negative asupra speciilor protejate prin siturile de importanță comunitară constituite.

5.2. LUCRĂRI PREVĂZUTE ÎN ZONA DE SUPRAPUNERE A SITULUI DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ ȘI PESTE FONDUL FORESTIER STUDIAT

5.2.1. Lucrări prevăzute în zona de suprapunere a sitului Natura 2000 ROSPA0117 Drocea - Zărand cu fondul forestier al U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț

Amenajamentul constituie în cadrul fondului forestier suprapus cu sitului Natura 2000 ROSPA0117 Drocea - Zărand o subunitate de gospodărire de tip A - Codru regulat sortimente obișnuite și una de tip M - Păduri supuse regimului de conservare deosebită.

Lucrările prevăzute în suprafața din fondul forestier al U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț, peste care se suprapune situl de importanță avifaunistică ROSPA0117 Drocea - Zărand sunt prezentate în tabelul 5.2.2.1.

Tabelul 5.2.2.1

Nr	Lucrarea	Suprafața de parcurs în deceniul de aplicare a amenajamentului
		Total situri/arii protejate ha
<i>Lucrări de ajutorarea regenerării naturale, de împădurire, de completare a regenerărilor naturale și a culturilor nou instalate și de îngrijire a tinereturilor</i>		
1	Împăduriri în terenuri de reîmpădurit (în clasa de regenerare)	-
2	Împăduriri după tăieri de regenerare	1,94
3	Împăduriri fără tăieri de regenerare	-
4	Completări (în arboretele tinere)	0,39
5	Îngrijirea culturilor	1,94
<i>Total lucr. de regen. și împădurire</i>		<i>4,27</i>
<i>Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor</i>		
6	Îngrijirea semințișului, culturilor	-
7	Degajări	-
8	Curățiri	-
9	Rărituri	44,77
10	Tăieri de igienă	3,92
<i>Total lucrări de îngrijire</i>		<i>48,69</i>
<i>Lucrări de conservare</i>		
<i>Tăieri de conservare</i>		<i>1,0</i>
TOTAL		1,0
<i>Lucrări de regenerare a pădurilor</i>		
<i>1 Tratamentul tăierilor progresive</i>		
12	Tăieri de însămânțare	-
13	Tăieri de punere în lumină	2,36
14	Tăieri progr. racordare	4,42
<i>Total tăieri progresive</i>		<i>6,78</i>
<i>Total tăieri de regenerare, din care :</i>		
<i>Cu recolt. totală a masei lemnoase</i>		<i>4,42</i>
<i>Cu recolt. parțială a masei lemnoase</i>		<i>2,36</i>

Nr	Lucrarea	Suprafața de parcurs în deceniul de aplicare a amenajamentului
		Total situri/arii protejate
		ha
	Total lucrări în zona de suprapunere cu siturile	56,47
	<i>Nu s-au prevăzut lucrări</i>	-
	<i>Ter. cu destin. specială (TDS)</i>	-
	Total suprafață în situri protejate	56,47

Prin lucrările propuse de amenajamentul silvic în vederea gospodăririi fondului forestier se au în vedere următoarele:

- promovarea fenotipurilor valoroase din speciile reprezentative pentru habitat.
- menținerea speciilor valoroase de amestec;
- proporționarea optimă a amestecurilor pentru păstrarea sau refacerea tipului natural de pădure;
- la instalarea unui nou arboret prin însămânțare naturală, amenajamentul propune îndepărtarea vegetației ierboase și arbustive și mobilizarea solului în cazul în care este înțelenit;
- executarea tăierilor de regenerare se corelează cu anii de fructificație abundentă în arboretele prevăzute cu tăieri de regenerare naturală.
- în cazurile unde se impune regenerarea artificială amenajamentul propune a se utiliza material seminologic de proveniență locală sau ecotipuri similare;
- sunt promovate speciile care se regăsesc în amestec natural în proporții apropiate de compoziția tipului natural fundamental de pădure;
- pentru protejarea semințișurilor nou instalate de concurența speciilor ierboase și arbustive se vor executa descopleșiri;
- prin rărituri sunt urmărite fenotipurile valoroase și se păstrează speciile de amestec valoroase avându-se în vedere creșterea stabilității arboretului în fața factorilor abiotici externi și menținerea unei stări fitosanitare cât mai bune.
- procentele de extras sunt stabilite astfel încât consistența nu va scădea sub 0,75-0,80.
- periodicitatea a fost stabilită la 5-10 ani.
- Nu au fost propuse rărituri în arboretele neexploatabile dar cu vârsta mai mare de 2/3 din vârsta exploatabilității tehnice ci doar tăieri de igienă până la începerea tratamentelor specifice.
- Tratamentele propuse sunt cele ale tăierilor progresive cu regenerare naturală și perioadă de regenerare de 30 de ani, intervenindu-se cu 3-5 reprize de tăieri într-un arboret în funcție de mersul regenerării.
- în cadrul tehnologiei de exploatare metoda de exploatare este cea de sortimente multiple pentru evitarea rănirii arborilor și distrugerea semințișului deja instalat;
- se vor evita extragerile de masă lemnoasă în perioadele în care umiditatea solului este excesivă;
- Se vor păstra cel puțin 3 arbori maturi/ha. Vor fi desemnați arbori cu diametru de peste 40 cm.
- Trebuie asigurat un volum de cel puțin 20 m³ de lemn mort/ha. Dat fiind starea foarte bună a pădurilor în sit, inclusiv păduri neatinse de stejar, este de așteptat ca volumul lemnului mort să fie ridicat. Trebuie evaluat în termen de 3 ani.
- parchetele se vor curăța corespunzător;

5.2.2. Posibilele impacturi ale aspectelor de mediu (lucrărilor prevăzute) asupra elementelor de mediu ale habitatelor – sit ROSPA0117 – Drocea - Zărand

Tabelul 5.2.2.1.

Aspect de mediu (Lucrări prevăzute)	Elemente de mediu asupra cărora lucrările prevăzute în amenajamente (aspectele de mediu) pot avea un anumit impact Habitatele R4118 - Păduri dacice de fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și carpen (<i>Carpinus betulus</i>) cu <i>Dentaria bulbifera</i> , R4149 Păduri danubian–balcanice de cer (<i>Quercus cerris</i>) cu <i>Pulmonaria mollis</i> , R4155 Păduri danubian - balcanice de gărnită (<i>Quercus frainetto</i>) și cer (<i>Quercus cerris</i>) cu <i>Carex praecox</i> , R4132 Păduri panonice-balcanice de gorun (<i>Quercus petraea</i>), cer (<i>Q. cerris</i>) și fag (<i>Fagus sylvatica</i>) cu <i>Melittis melisso</i>					
	Aer	Apă	Sol	Floră	Faună	Populație
Lucrări de reîmpădurire și de completare a arboretelor tinere	<u>Favorabil semnificativ</u> prin creșterea ponderii pădurilor în zonă cu efectele benefice ce decurg.	<u>Favorabil semnificativ</u> prin creșterea gradului de reținere a apelor la nivelul coronamentului	<u>Favorabil semnificativ</u> prin creșterea gradului de acoperire al solului (consistență) și implicit protecția la eroziune	<u>Nesemnificativ</u>	<u>Nesemnificativ</u>	<u>Favorabil semnificativ</u> prin conservarea celorlalte elemente de mediu
Lucrări de îngrijire (degajări, curățări, rărituri)	<u>Favorabil semnificativ</u> prin asigurarea condițiilor de dezvoltare a arboretelor în scopul realizării productivității lor naturale, în condițiile asigurării funcțiilor de protecție atribuite și prin promovarea fenotipurilor și a speciilor de amestec valoroase. Tot aici se menționează proporționarea optimă a amestecului pentru păstrarea/refacerea tipului natural de pădure. În condiții de producție, arboretele parcurse cu lucrări de îngrijire, pe lângă faptul că li se asigură o creștere corespunzătoare, devin mult mai rezistente la factorii destabilizatori (diminuându-se riscul unor fenomene ca uscările în masă, rupturile de zăpadă, doborâturile de vânt, etc.). Intensitățile de intervenție sunt mici și prin aplicarea acestor lucrări, niciodată gradul de acoperire al solului (consistență) nu scade sub 0,8.					
Tăieri progresive	<u>Favorabil semnificativ</u> prin regenerarea pădurii în sine.	<u>Nefavorabil nesemnificativ</u> doar în perioada aplicării tăierilor de racordare, prin dezgolirea parțială a terenului. Faptul că tăierea de racordare se face doar când regenerarea naturală este realizată pe cel puțin 70 %, atenuează efectele și un număr de maximum 2 intervenții în deceniul de aplicare al amenajamentului.		<u>Nefavorabil semnificativ</u> doar pe durata lucrărilor ; <u>Nesemnificativ</u> pe termen lung	<u>Nefavorabil semnificativ</u> doar pe durata lucrărilor ; <u>Nesemnificativ</u> pe termen lung	<u>Nesemnificativ</u>

Referitor la speciile de faună de interes avifaunistic se fac următoarele precizări în ceea ce privește **impactul măsurilor silviculturale** propuse în amenajamentul silvic asupra lor și avându-se în vedere și faptul că suprafața planului de amenajament silvic suprapusă peste situl ROSPA0117 reprezintă doar **0,1%** din suprafața ariei protejate:

- deși proiectul are potențialul de a afecta indirect speciile, inducând stres pe perioada aplicării tăierilor de îngrijire și conducere a arboretelor, intensitatea presiunilor actuale asupra speciilor datorată acestor măsuri este una de nivel **scăzut** și constă în H06.01 - Zgomot, poluare fonică.

Trebuie menționat că, în situl de importanță avifaunistică, ca și în vecinătatea acestuia, **nu** s-a propus executarea unor proiecte dintre cele enumerate în anexele nr. 1 sau 2 din Legea nr. 292/2018 și nici alte tipuri de lucrări ca cele enumerate mai jos:

- realizarea de construcții (inclusiv drumuri forestiere) ;
- stocarea de materiale poluante ;
- stocarea de deșeuri ;
- activități sau lucrări care să afecteze direct habitatele și speciile protejate ;
- alte activități care să creeze poluare de orice natură.
- lucrări în legătură cu apele (corectare torenți);

Având în vedere cele anterior prezentate, se constată că aplicarea prevederilor amenajamentelor:

- nu duce la reducerea exemplarelor din speciile de interes avifaunistic din zonă și nici la o izolare reproductivă a lor;
- Nu va afecta direct sau indirect zonele de hrănire/reproducere/migrație ale speciilor de interes avifaunistic.
- nu provoacă o deteriorare, o reducere sau o fragmentare a habitatelor. Modul de gospodărire asigură menținerea și conservarea habitatelor, acestea reprezentând unul din obiectivele principale ale amenajamentelor ;
- nu are un impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a sitului de interes comunitar ;
- nu poate produce modificări ale dinamicii relațiilor care definesc structura siturilor de interes comunitar.

Un lucru foarte important îl constituie faptul că prin conservarea habitatelor de pădure protejate prin siturile din rețeaua ecologică „*Natura 2000*” (aspect avut în vedere la realizarea amenajamentelor), se realizează și o protecție și respectiv o conservare a habitatelor vecine, protejate sau nu.

Soluțiile tehnice cuprinse în amenajamentul silvic sunt realizate în conformitate cu Normele tehnice și țin seama de realitățile din teren, ca urmare se poate estima că impactul cumulativ a lucrărilor silvice prevăzute în amenajament asupra integrității sitului Natura 2000 existent este nesemnificativ.

Ca atare, având în vedere toate cele anterior prezentate, se poate afirma că **nu** se poate identifica un impact negativ semnificativ, nici direct, nici indirect, atât pe termen scurt cât și pe termen lung. Din contra, impactul planurilor (amenajamentelor silvice) asupra speciilor/habitatelor protejate nu poate fi decât pozitiv, prin conservarea habitatelor respective și menținerea condițiilor favorabile de înmulțire și dezvoltare pentru habitatele și populațiile de faună protejate.

5.2.3. Analiza impactului cumulativ al planului cu alte planuri/proiecte/programe existente sau propuse.

În zona de suprapunere a fondului forestier studiat cu situl ROSPA0117 Drocea - Zărand nu mai sunt alte planuri/proiecte existente sau propuse, totuși, pe suprafața sitului amintit mai există fond forestier organizat în alte unități de producție aparținând altor proprietari de pădure (Statul Român sau persoane fizice sau juridice) și gospodărit prin amenajamente silvice în vigoare (în cadrul ocoalelor silvice) care respectă reglementările de mediu în vigoare și ale căror aplicare va fi armonizată cu prevederile planului de management al ariei protejate atunci când va fi elaborat.

Astfel, estimăm că **impactul cumulativ** al acestui amenajament silvic cu celelalte amenajamente silvice în vigoare este nesemnificativ, temporar, nefiind afectată suprafața habitatelor și

numărului de specii de interes comunitar sau avifaunistic, nefiind produsă poluarea, deteriorarea sau fragmentarea habitatelor.

Prin aplicarea menajamentului silvic nu se vor produce modificări de dinamică a relațiilor dintre sol și apă, floră și faună care definesc structura și funcțiile sitului de protecție avifaunistică.

5.2.4. Surse de poluanți

1. Protecția calității apelor – nu există evacuări directe de ape tehnologice, uzate. Nu există riscul afectării calității solului și a pânzei de apă freatică. Din contra, îngrijirea și menținerea pădurii contribuie atât la reținerea apei, cât și la menținerea pânzei freactice la o anumită adâncime și a scurgerilor solide la un nivel redus.
2. Protecția aerului – singurele surse de emisii în atmosferă le pot constitui cele produse de motoarele cu ardere internă ale utilajelor cu care se execută lucrările de recoltare și colectare a materialului lemnos. Aceste emisii pot fi considerate ca ne semnificative deoarece utilajele acționează pe perioade scurte (1-15 zile), la intervale de timp relativ mari (1-2 ori în 10 ani - perioada de aplicare a amenajamentului). În concluzie, se poate afirma că valoarea concentrațiilor de poluanți atmosferici din activitățile specifice de gospodărire a pădurilor se încadrează în limitele admise.
3. Protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor – activitățile silvice specifice nu prezintă un impact în afara zonei de lucru – locuințele, în marea majoritate a cazurilor, sunt situate la distanțe apreciabile.
4. Protecția împotriva radiațiilor – nu este cazul.
5. Protecția solului și a subsolului – activitățile specifice sectorului silvic nu produc factori poluatori pentru solul și subsolul zonei de activitate. Toate prevederile amenajamentului au fost adoptate cu luarea în considerare a protecției solurilor.
6. Protecția ecosistemelor terestre și acvatice – una din principalele sarcini ale amenajamentului este aceea de a proteja ecosistemele existente. Toate măsurile de gospodărire au la bază principiul continuității pădurii, continuitate care asigură protecția fondului forestier în totalitate lui, implicit a ecosistemelor existente în fondul forestier sau în preajma acestuia. Mai mult decât atât, amenajamentul prevede măsuri pentru refacerea acelor ecosisteme forestiere care necesită acest lucru.
7. Gospodărirea deșeurilor generate – deoarece activitatea de prelucrare a materialului lemnos recoltat se face în centre specializate, în zona de aplicare a prevederilor amenajamentului nu se pot crea probleme legate de gestionarea deșeurilor.
8. Gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice rezultate – nu este cazul.

5.2.5. Prevederi pentru monitorizarea mediului

Măsurile propuse pentru reducerea impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar vor fi permanent monitorizate în vederea aplicării lor corecte, complete și la timp.

Monitorizarea va avea ca scop următoarele:

- urmărirea felului în care se respectă prevederile amenajamentului;
- urmărirea felului în care se pun în practică prevederile amenajamentului;
- urmărirea felului în care se respectă legislația de mediu cu privire la poluare și nu numai.

În aceste condiții se propune realizarea următoarelor acțiuni de monitorizare:

- realizarea unui inventar calitativ și cantitativ al speciilor de interes comunitar din zona PP prin parcurgerea unor trasee de probă, minim trei, ce se vor păstra de la un an la celălalt.

5.2.6. Lucrări necesare organizării de șantier

Pentru o aceeași suprafață, nu sunt necesare decât o dată, maxim de două ori în deceniu și pentru doar 1-2 zile - în perioadele premergătoare executării lucrărilor silvice prevăzute în amenajamente care se vor programa de așa natură astfel încât să fie evitate suprapunerile cu perioadele critice (specificate la capitolul 3.1.2.3.2) pentru speciile de interes comunitar.

CONCLUZIONÂND, realizarea prevederilor amenajamentului nu poate avea o influență negativă asupra populațiilor animale din zonă sau asupra habitatelor în care acestea viețuiesc.

O dovadă în acest sens îl reprezintă faptul că aceste lucrări, care au avut la bază amenajamente, s-au executat de peste 70 de ani și până la data întocmirii acestui memoriu de prezentare, nu au fost semnalate influențe negative asupra habitatelor sau populațiilor protejate, ci din contra, însăși existența habitatelor de pădure respective este urmarea aplicării prevederilor amenajamentelor anterioare).

Menținerea unei stări corespunzătoare a arboretelor de aici (prin aplicarea, cu strictețe, a prevederilor amenajamentului) contribuie la conservarea mediului, implicit la conservarea biodiversității locale.

Prin aplicarea prevederilor planului (amenajamentului silvic) luat în studiu, nu se realizează un impact negativ asupra siturilor de importanță comunitară, ci se va asigura permanența pădurii, prin conservarea tuturor habitatelor din ocol și a speciilor existente (inclusiv a celor de interes comunitar).

Având în vedere toate cele prezentate, este evident că amenajamentul silvic, prin lucrările pe care le propune, este un creator de mediu și nu un consumator/distrugător de mediu.

6. MĂSURI DE LUAT ÎN CAZUL APARIȚIEI UNOR CALAMITĂȚI MANIFESTATE DUPĂ AVIZAREA AMENAJAMENTULUI (INCLUSIV OBTINEREA AVIZULUI DE MEDIU)

În cazul apariției unor calamități naturale în zonă (cele mai frecvente manifestări ale factorilor destabilizatori sunt uscările în masă, doborâturile de vânt și/sau zăpadă urmate, de cele mai multe ori, de atacurile de insecte – *ipidae*, etc.), se pot și trebuie aplicate lucrări care să ducă la lichidarea urmărilor generate de respectivii factori destabilizatori.

În acest caz, măsurile de gospodărire vor fi în conformitate cu O.M. 3.814/06.11.2012, dat pentru aprobarea „Normelor tehnice privind modificarea prevederilor amenajamentelor silvice și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier”. Acestea reglementează procedura și situațiile în care se solicită modificarea prevederilor amenajamentelor silvice.

În sinteză, în funcție de gradul de vătămare a arboretelor din cauza afectării de către factorii destabilizatori (biotici sau abiotici), vor fi prevăzute următoarele măsuri :

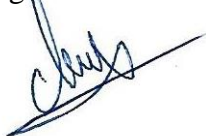
- a) extragerea tuturor arborilor afectați, prin tăieri de produse accidentale ;
- b) extragerea integrală a materialului lemnos, urmată de împăduriri cu specii aparținând tipului natural fundamental de pădure ;
- c) stabilirea, eventual schimbarea, compozițiilor țel de regenerare sau de împădurire, astfel încât viitoarele arborete să prezinte o rezistență mai ridicată la factorii destabilizatori ce au condus la afectările respective.

După avizarea amenajamentului, lucrările ce se vor executa în vederea înlăturării urmărilor calamităților naturale provocate de factori destabilizatori (biotici sau abiotici), stabilite conform O.M. 3.814/06.11.2012, nu vor mai necesita aviz de mediu, dar vor avea în vedere ca biodiversitatea zonei (implicit a celei din fondul forestier în studiu) să fie cât mai puțin perturbată / afectată.

data 21.01.2022

Proiectant S.C. Silvatica Forest Grup S.R.L,

ing. Marius Miscoi

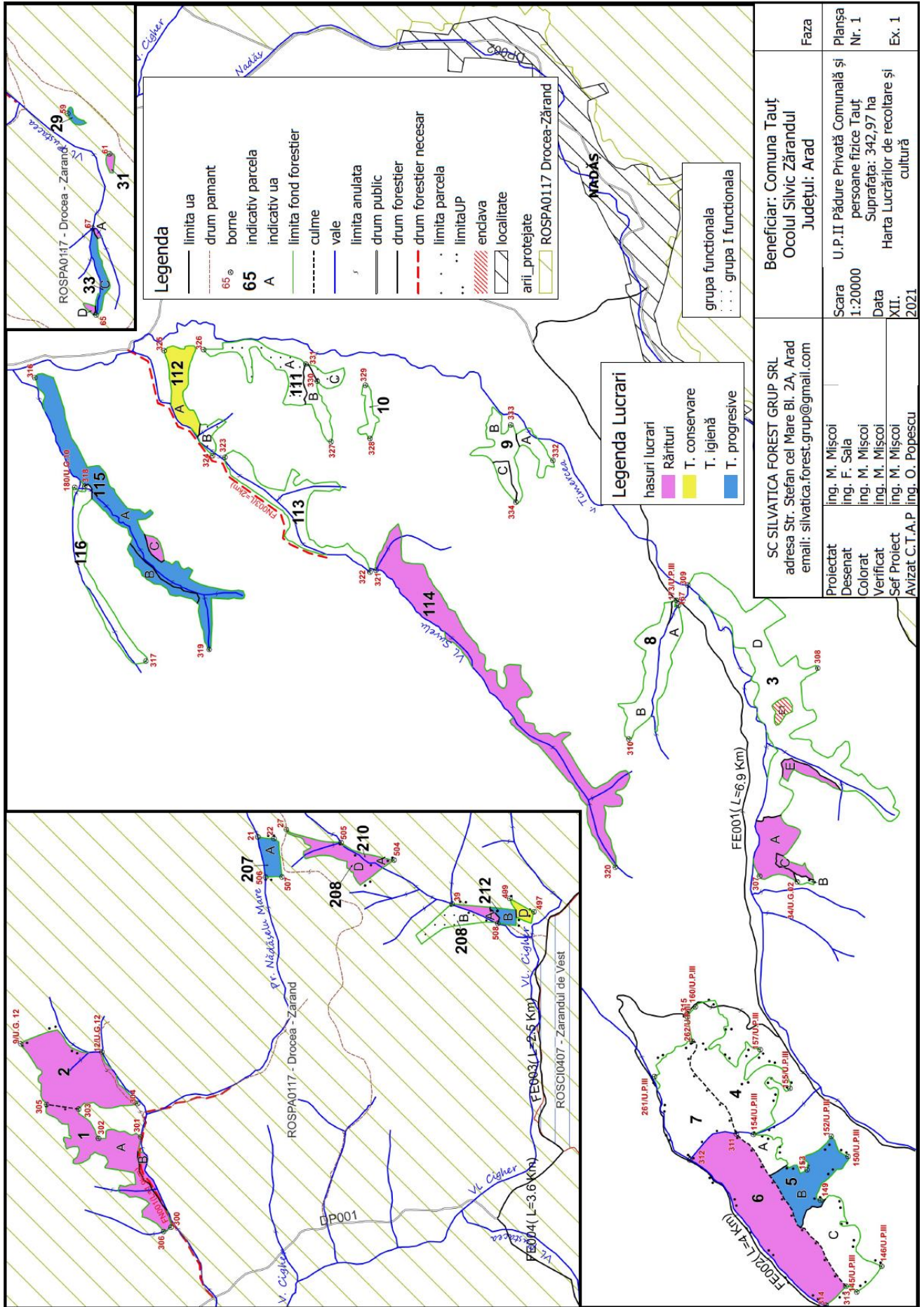
7. ANEXE

La „Memoriul de prezentare” se anexează :

- harta amenajistică a lucrărilor de exploatare și cultură din U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Taut .

8. Bibliografie

1. Beldie, Al. și Chiriță, C. – Flora indicatoare din pădurile noastre;
2. Carcea, F. – Metoda de amenajare a pădurilor, Ed. Agrosilvică 1969;
3. Negulescu, E.G. Silvicultura, Ed. Ceres 1973;
4. Rucăreanu, N. Amenajarea pădurilor, Ed. Ceres 1982;
5. Leahu, I. Amenajarea pădurilor Ed. Didactică și Pedagogică, 2001;
6. * * * Legea 1/2000
7. * * * Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor, M.S. 1986;
8. * * * Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor, M.A.P.P.M. 2000;
9. * * * Norme tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor, M.S. 1986, 1988;
10. * * * Norme tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor, M.A.P.P.M. 2000;
11. * * * Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, M.S. 1986;
12. * * * Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, M.A.P.P.M. 2000;
13. * * * Îndrumări tehnice privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor, M.S. 1986;
14. * * * Îndrumări tehnice privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor, M.A.P.P.M. 2000;
15. * * * Îndrumar pentru amenajarea pădurilor, I.C.A.S. 1980;
16. * * * Ordinul 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor de interes comunitar
17. Asociația Biounivers – Plan de Management al ariei naturale protejate ROSCI0121 Muntele Vulcan
18. Situl web <https://pasaridinromania.sor.ro/>

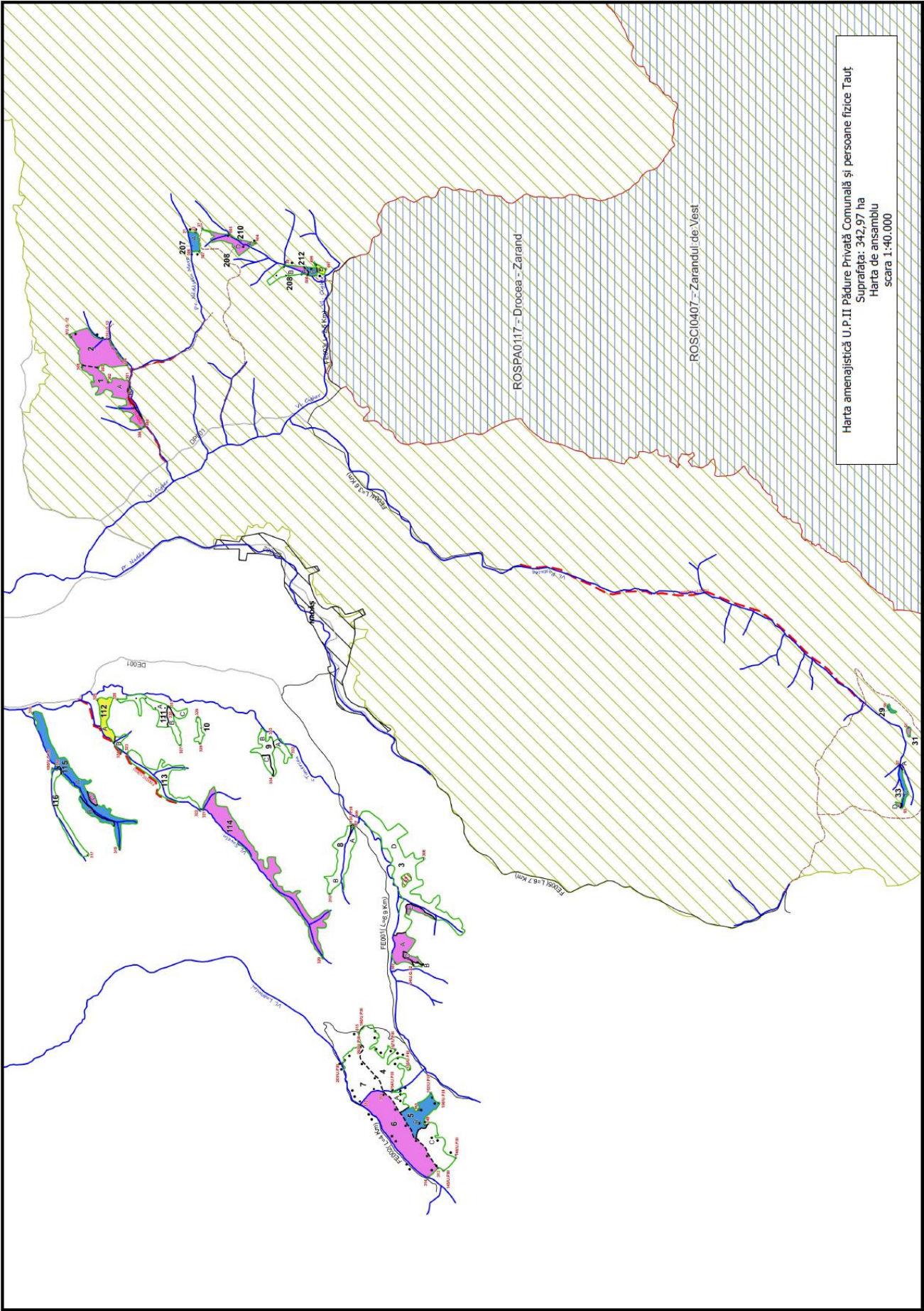
Legenda

- limita ua
- drum pamant
- 65 ⑥ borne
- 65 indicativ parcela
- A indicativ ua
- limita fond forestier
- culme
- vale
- limita anulata
- drum public
- drum forestier
- drum forestier necesar
- limita parcela
- limita UP
- endiava
- localitate
- arii protejate
- ROSPA0117 Drocea-Zărand

Legenda Lucrari

- hasuri lucrari
- Rărituri
- T. conservare
- T. igienă
- T. progresive

Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Faza
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Planșa Nr. 1
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Ex. 1
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Suprafața: 342,97 ha
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Harta Lucrărilor de recoltare și cultură
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Scara 1:20000
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Data XII.
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	2021
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Proiectant ing. M. Mișcoi
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Desenat ing. F. Sala
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Colorat ing. M. Mișcoi
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Verificat ing. M. Mișcoi
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Sef Proiect ing. M. Mișcoi
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	Avizat C.T.A.P. ing. O. Popescu
Beneficiar: Comuna Tauf Ocolul Silvic Zărandul Județul: Arad	SC SILVATICA FOREST GRUP SRL adresa Str. Stefan cel Mare Bl. 2A, Arad email: silvatica.forest.grup@gmail.com

Cuprins

0. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII LA NIVEL EUROPEAN	1
1. DATE GENERALE	2
1.1. DENUMIRE PROIECT	2
1.2. TITULARUL ACTIVITĂȚII.....	2
2. DESCRIEREA PROIECTULUI	3
2.1. DESCRIEREA SUCCINTĂ A PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ȘI AMPLASAREA ACESTUIA ÎN RAPORT CU ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR	3
2.1.1. Descrierea planului (amenajamentul silvic).....	3
2.1.2. Descrierea succintă a planului/amenajamentului U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț.....	4
2.1.2.1. Conținutul amenajamentului	4
2.1.2.2. Localizarea U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț și accesul în zona teritorială a acesteia	6
2.1.2.3. Coordonate Stereo 70 ale principalelor puncte perimetrare ale zonei teritoriale a U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț	6
2.1.2.3.1. Coordonate STEREO ‘70.....	6
2.1.2.4. Obiectivele social – economice și ecologice	7
2.1.2.5. Lucrări prevăzute în amenajamente, soluții tehnice adoptate.....	9
2.1.2.5.1. Regenerarea pădurilor	10
2.1.2.5.2. Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor	11
2.1.2.5.3. Lucrări de conservare	13
2.1.2.5.4. Lucrări de regenerare.....	13
3. ARII NATURALE PROTEJATE CARE FAC PARTE DIN FONDUL FORESTIER DIN U.P. II PĂDURE PRIVATĂ COMUNALĂ ȘI PERSOANE FIZICE TAUȚ	15
3.1. SITUL DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0117 – „Drocea Zărand”	15
3.1.0. Situl ROSPA0117 – „Drocea - Zărand” - prezentare generală	15
3.2.1. Localizarea generală și în cadrul fondului forestier studiat.....	16
3.2.2. Suprapuneri cu alte arii naturale protejate	18
3.2.3. Obiective de protejate din sit.....	18
3.2.3.1. Habitate protejate în cadrul sitului	18
3.2.3.2. Specii de interes comunitar din sit.....	18
3.2.3.3. Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona PP	18
3.2.2.4. Măsurile minime de conservare aprobate	42
4. LEGĂTURA DINTRE PLAN (AMENAJAMENTUL SILVIC) ȘI MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIILOR NATURALE PROTEJATE	46
4.1. ZONAREA FUNCȚIONALĂ A SUPRAFETEI DIN U.P. II PĂDURE PRIVATĂ COMUNALĂ ȘI PERSOANE FIZICE TAUȚ PESTE CARE SE SUPRAPUNE SITUL DE IMPORTANȚĂ AVIFAUNISTICĂ	46
5. ESTIMAREA IMPACTULUI POTENȚIAL AL PLANULUI (AMENAJAMENTULUI SILVIC) ASUPRA SPECIILOR ȘI HABITATELOR DIN ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ PRIN REȚEAUA ECOLOGICĂ „NATURA 2000”	48
5.1. GENERALITĂȚI.....	48
5.1.1. Identificarea aspectelor de mediu	50
5.2. LUCRĂRI PREVĂZUTE ÎN ZONA DE SUPRAPUNERE A SITULUI DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ ȘI PESTE FONDUL FORESTIER STUDIAT	51
5.2.1. Lucrări prevăzute în zona de suprapunere a sitului Natura 2000 ROSPA0117 Drocea - Zărand cu fondul forestier al U.P. II Pădure Privată Comunală și Persoane Fizice Tauț.....	51
5.2.2. Posibilele impacturi ale aspectelor de mediu (lucrărilor prevăzute) asupra elementelor de mediu ale habitatelor – sit ROSPA0117 – Drocea - Zărand	53
5.2.3. Analiza impactului cumulativ al planului cu alte planuri/proiecte/programe existente sau propuse.	54
5.2.4. Surse de poluanți	55
5.2.5. Prevederi pentru monitorizarea mediului	55

5.2.6. Lucrări necesare organizării de șantier	56
6. MĂSURI DE LUAT ÎN CAZUL APARIȚIEI UNOR CALAMITĂȚI MANIFESTATE DUPĂ AVIZAREA AMENAJAMENTULUI (INCLUSIV OBȚINEREA AVIZULUI DE MEDIU)	57
7. ANEXE.....	57
8. Bibliografie	58